

தமிழ் மலையாளச் சிறுகதைகளில்
பண்பாட்டுப் பின்புலம்

Cultural Background in
Tamil Malayalam Short stories

முனைவர். நா. தீபா சரவணன்

Dr. N. Deepa Saravanan

FIRST EDITION

TAMIL AIVU KALANJIYAM
(India's First Google Scholar Indexed Publisher)

தமிழ் ஆய்வு களஞ்சியம்

**தமிழ் மலையாளச் சிறுகதைகளில் பண்பாட்டுப்
பின்புலம்**

**Cultural Background in Tamil Malayalam Short
stories**

முனைவர். நா. தீபா சரவணன்

Dr. N. Deepa Saravanan

Dr. N. Deepa Saravanan
Department of Tamil,
Sri Ramakrishna College of Arts and
Science for Women, Coimbatore-
641044, Tamil Nadu, India.

Title: Cultural Background in Tamil Malayalam Short stories

Edition: 1

ISBN 978-81-950059-3-2

ISBN 978-81-950059-4-9 (eBook)

<https://doi.org/10.34256/tak20212>

© IOR INTERNATIONAL PRESS. This book is an open access publication. **Open Access** This book is licensed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>), which permits use, sharing, adaptation, distribution and reproduction in any medium or format, as long as you give appropriate credit to the original author(s) and the source, provide a link to the Creative Commons license and indicate if changes were made.

The images or other third party material in this book are included in the book's Creative Commons license, unless indicated otherwise in a credit line to the material. If material is not included in the book's Creative Commons license and your intended use is not permitted by statutory regulation or exceeds the permitted use, you will need to obtain permission directly from the copyright holder.

The use of general descriptive names, registered names, trademarks, service marks, etc. in this publication does not imply, even in the absence of a specific statement, that such names are exempt from the relevant protective laws and regulations and therefore free for general use.

The publisher, the authors and the editors are safe to assume that the advice and information in this book are believed to be true and accurate at the date of publication. Neither the publisher nor the authors or the editors give a warranty, expressed or implied, with respect to the material contained herein or for any errors or omissions that may have been made. The publisher remains neutral with regard to jurisdictional claims in published maps and institutional affiliations.

This Tamil Aivu Kalanjyam imprint is published by the registered company IOR PRESS.

The registered company address is: 5/11, Perumal Kovil Street, Naickenpalayam, Coimbatore-641020 Tamil Nadu, India.

Synopsis

The zealous biological ideas that refine human life are one that is necessary to discover that language is transcendent. A comparative study of the works of contemporary living bilingual writers will reveal the richness of the literature. In the sense that this study becomes essential. Among the contemporary creators are Tamil writer Nanjil Nadan and Malayalam writer C.V. Balakrishnan. The book compares the short stories of two authors, Balakrishnan, and explores cultural contexts. A comparative study of the works of bilingual artists from different countries reveals the customs and cultures of their community and how their country's arts are nurtured and preserved.

மானுட வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தும் சீரிய வாழ்வியல் சிந்தனைகள், மொழி இனங்கடந்தவை என்பதைக் கண்டறிய வேண்டியது தேவையான ஒன்றாகும். சமகாலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இருவேறு மொழியைச் சார்ந்த படைப்பாளர்களின் படைப்புகளை ஒப்பிட்டு ஆய்வுசெய்வது இலக்கியத்தின் செழுமையை வெளிப்படுத்த உதவும் என்ற வகையில் இவ்வாய்வு இன்றியமையாததாகின்றது. அவ்வகையில் சமகாலப் படைப்பாளர்களில் தமிழ் எழுத்தாளர் நாஞ்சில் நாடன், மலையாள எழுத்தாளர் சி.வி. பாலகிருஷ்ணன் ஆகிய இரு படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகளை ஒப்பிட்டு பண்பாட்டுப்பின்புலங்களை ஆய்வு செய்வதாக இந்நூல் அமைகின்றது. இருவேறு நாட்டைச் சார்ந்த இருவேறு மொழியைச் சார்ந்த படைப்பாளர்களின் படைப்புகளை ஒப்பியல் ஆய்வு செய்வதால் அவரவர் சமூகத்தின் பழக்கவழக்கங்கள், பண்பாடுகள் போன்றவை உணர்த்தப்படுவதோடு அவரவர் நாட்டின் கலைகள் வளர்க்கப்படும் விதம், பாதுகாக்கப்படும் விதம் குறித்தும் அறியமுடிகிறது.

Author

முனைவர். நா.தீபா சரவணன் எம்.ஏ.,பி.எட்.,பிஎச்.டி
கோவை ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா மகளிர் கலை அறிவியல்
கல்லூரியில் உதவிப்பேராசிரியராக பணிபுரியும் முனைவர்.
நா.தீபா தொடர்ந்து தனது மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளை
இதழ்களில் வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். இவர் தேசிய
மற்றும் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்குகள் பலவற்றில் கலந்து கொண்டு
ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார். கவியரசர் தமிழ்க் கலைத்தமிழ்ச் சங்கம்
அளித்த 'பேராசிரியர் ரத்னாவிருது' திருப்பூர் கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின்
திருப்பூர் சக்தி விருது என இரண்டு விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார்.

Acknowledgement

என் வளர்ச்சிக்கு உற்றுதுணையாம் கடவுளை வணங்கி என்னுரை. கதைகள் கேட்டல் கதைகள் கூறுதல் என இரண்டுமே நம்மோடு ஒன்றியவை. வாய்மொழிக்கதைகள் படைப்புகளாகவும் இலக்கியங்களாகவும் வெளிவரும்போது குறிப்பிட்ட இனத்திற்கான பண்பாட்டை செம்மையாக அறியமுடிகிறது. படைப்புகளின் ஆய்வுகள் அப்படைப்புகளை மேலும் செம்மைப்படுத்தி சமுதாயத்திற்கு எடுத்து செல்கிறது. தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் முக்கிய எழுத்தாளராக விளங்கும் நாஞ்சில்நாடன் அவர்களின் சிறுகதைகளில் உள்ள பண்பாட்டு பின்புலங்களும், மலையாள எழுத்துலகில் ஜாம்பவானாகத்திகழும் சி.வி.பாலகிருஷ்ணன் சிறுகதைகளில் உள்ள பண்பாட்டு பின்புலங்களும் ஆராயப்பட்டு ஆய்வு நூலாக வெளிவருகிறது. இத்தலைப்பில் ஆய்வு செய்ய ஒப்புதல் அளித்த நாஞ்சில்நாடன், சி.வி.பாலகிருஷ்ணன் ஆகிய இருவருக்கும் நன்றிகள் பல கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நூலாக்கம் செய்ய உந்து சக்தியாக விளங்கிய ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணா மகளிர் கலை அறிவியல் கல்லூரி முதல்வர் முனைவர்.கி.சித்ரா அவர்களுக்கு என் நன்றிகள் என்றும் உரித்தாகும். ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து ஆய்விற்கு அடித்தளமாக விளங்கிய எனது நெறியாளர் முனைவர்.இரா.மணிமேகலை, அவருக்கும் என் நன்றி உரித்தாகும்.

அனுதினமும் என்னை ஊக்கப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் எம் துறைப் பேராசிரியர்களுக்கும், என் குடும்பத்தார்க்கும் எனை ஈன்ற பெற்றோருக்கும், உறவினர்களுக்கும், நண்பர்கள் கூட்டத்திற்கும் என் நன்றிகளை என்றும் காணிக்கையாக்குவேன்.

உள்ளடக்கம்

1. கதைகளின் தோற்றமும் தரவுகளும்.....	1
2. படைப்பாசிரியர்கள்.....	11
3. சிறுகதைகளில் பண்பாட்டுப் பின்புலங்கள்	17
4. நாஞ்சில் நாடன் கதைகளில் பண்பாட்டுப் பின்புலம்	22
5. சி.வி.பாலகிருஷ்ணன் கதைகளில் பண்பாட்டுப் பின்புலம்.....	33
6. படைப்புலகப் பண்பாட்டுச் சூழல்கள் ஒப்பாய்வு	38
7. தொகுப்புரை	42
மேற்கோள்கள்.....	44

1. கதைகளின் தோற்றமும் தரவுகளும்

மனிதன் தன் எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்தக் கையாண்ட கருவி மொழி. மொழியின் பரிணாம வளர்ச்சியாக இலக்கியங்கள் பிறந்தன. செய்யுள் உரைநடை என்ற இருவகை இலக்கியவடிவங்கள் தமது கருப்பொருளிலும், நடையிலும் காலத்திற்கேற்ற புதிய மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொள்வதுடன் மாற்றத்திற்கேற்ற வளர்ச்சியையும், வளர்ச்சிக்கேற்ற பயன்பாட்டையும் நல்கி வருகின்றன. புதினம், சிறுகதை, நாடகம், கட்டுரை என்ற உரைநடை இலக்கிய வடிவங்களின் வளர்ச்சி, மனித வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு விளங்குகின்றன. அவ்வகையில் சமகாலப் படைப்பாளர்களில் தமிழ் எழுத்தாளர் நாஞ்சில் நாடன், மலையாள எழுத்தாளர் சி.வி. பாலகிருஷ்ணன் ஆகிய இரு படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகளை ஒப்பிட்டு பண்பாட்டுப்பின்புலங்களை ஆய்வு செய்வதாக இந்நூல் அமைகின்றது.

ஆய்வின் இன்றியமையாமை

ஒரு படைப்பாளி தான் கண்டு கேட்டு உணர்ந்தவற்றைத் தேவையான அளவு கற்பனை நயத்துடன் தன்னுடைய படைப்புகளில் பதிவு செய்யும்போது சில ஏற்புகளும் சில மறுதலிப்புகளும் வாசகனுக்குத் தோன்றுவது இயல்பு. ஒரு படைப்பை வாசகனாக மட்டும் அணுகாது விருப்பு வெறுப்பில்லாத ஆய்வாளனாக அணுகும்போது அப்படைப்பு பல பரிமாணங்களைத் தருகின்றது. ஆய்வு நோக்கில் இலக்கியத்தை அணுகும்போது அது சமுதாயத்தின் வரலாறாக ஆவணப்படுத்தப்படுகிறது.

மானுட வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தும் சீரிய வாழ்வியல் சிந்தனைகள், மொழி இனங்கடந்தவை என்பதைக் கண்டறிய வேண்டியது தேவையான ஒன்றாகும். சமகாலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இருவேறு மொழியைச் சார்ந்த படைப்பாளர்களின் படைப்புக்களை ஒப்பிட்டு ஆய்வுசெய்வது

இலக்கியத்தின் செழுமையை வெளிப்படுத்த உதவும் என்ற வகையில் இவ்வாய்வு இன்றியமையாததாகின்றது.

கதைகளின் தோற்றம்

மனிதன் தோன்றிய காலத்தே கதைகளும் தோன்றத் தொடங்கிவிட்டன. குழந்தைகளைத் தூங்கவைக்கவும், நீதிகளைப் போதிக்கவும், எடுத்துக்காட்டுகளுடன் புரியவைக்கவும், தொடக்ககாலத்தில் இம்முறையைப் பயன்படுத்தினர். நாடோடிக்கதைகள், விநோதக்கதைகள், இராமாயணக்கதைகள் என வாய்மொழியாக வழங்கி வந்த கதைகள், பிற்காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்து எழுத்து வடிவம் அடைந்தன. வீட்டுக்குள் ஒரு குறிப்பிட்ட இன மக்களுக்குள் வழங்கி வந்த கதைகள் எழுத்து வடிவம் பெற்றபோது சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்யும் படைப்புகளாக மாற்றம் கண்டன.

“பாட்டிடை வைத்தக் குறிப்பினானும்

பாவின் றெழுந்த கிளவி யானும்

பொருளொடுப் புணராப் பொய்ம்மொழி யானும்

பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானும்

உரைநடை வகையே நான்கென மொழிப”

(தொல்., பொருள்., நூ.475)

என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் நால்வகை உரைநடை வகையில் பொருளொடுப் புணராப் பொய்ம்மொழி என்பதற்கு பொய்யாகவே புனைந்து இயற்றப்பட்ட ஒரு கதை போன்றது என்று உரையாசிரியர்கள் விளக்கம் தருகின்றனர். இதிலிருந்து கற்பனையால் புனைந்துரைக்கப்படும் கட்டுக்கதைகள் அந்நாளில் வழங்கி வந்தன என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது (Ilampooranar, 1998).

சிறுகதையின் இலக்கணம்

சங்க இலக்கியங்களில் தனிப்பாடல்கள் அனைத்துமே ஒவ்வொரு சிறுகதையே. வாய்மொழிப்பாடல்கள், மனப்பாடல் செய்யுள்கள், நூற்பாக்கள் உரைநடை வடிவங்கள் என இலக்கிய வகை வளர்ச்சி அடைந்தது போல

கல்வெட்டு, ஓலைச்சுவடி, பதிப்பு அச்சு என மொழி வளர்ச்சியடைந்ததால் தோன்றியதே இன்றைய சிறுகதை இலக்கியவடிவம்.

இக்கால இலக்கிய வகைகளுள் விரைவாக வளர்ந்து வரும் ஒரு இலக்கியவடிவம் சிறுகதை ஆகும். சிறுமை + கதை = சிறுகதை. எனவே அளவில் சிறியதாக இருக்க வேண்டும். கதைக்கப்படுவது கதை என பல கருத்துகள் உள்ளன.

சிறுகதைக்குரிய இலக்கணம் பற்றி பலரும் விளக்கம் கூறியுள்ளபோதும் இதுதான் சிறுகதையின் முடிந்த முடிவான இலக்கண அமைப்பு என்று எவரும் வரையறுத்துக்கூறவில்லை. இதற்குக் காரணம் அது நாள்தோறும் உருவத்திலும் உத்திமுறையிலும் புதியன பெற்று வளர்ந்து வருகிறது. எனினும் சில இலக்கிய அறிஞர்கள் முன்வைத்துள்ள விளக்கங்களின் துணையால் சிறுகதையின் தன்மையினை ஓரளவு உணரலாம்.

புதினம், குறும்புதினம் ஆகியவற்றிலிருந்து அதன் செறிவாலும் அழுத்தத்தாலும் வேறுபட்டு விளங்கும். உரைநடையாலாகிய புனைகதைகளையே இக்காலத்தில் சிறுகதை என்று சுட்டுகின்றனர். உலகப் புகழ்பெற்ற சிறுகதை எழுத்தாளர் 'எட்கர் ஆலன்போ' என்பவர் "சிறுகதையாவது அரை மணி நேரத்துக்குள் படித்துணரக்கூடிய உரையில் கூறப்படும் கதையாகும்" என்கிறார் (ஜெயம், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.319)

"சிறுகதையின் தொடக்கமும் முடிவும் குதிரைப்பந்தயம் போன்று விறுவிறுப்பாகவும் சுவையாகவும் விரைவாகவும் அமைய வேண்டும்" என்கிறார் செட்ஜீவிக் என்ற ஆங்கில ஆசிரியர் (Jayam A., and Chandralekha V., 1991).

சிறுகதைகளில் நீண்ட வருணனைகளுக்கோ, நிகழ்ச்சிகளுக்கோ, நிறைய கதாபாத்திரங்களுக்கோ வாய்ப்பில்லை. சுருக்கமாக, அதே வேளை ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சுவையுடையதாக சொல்லக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். இதிலிருந்து சிறுமுறைமை தவறினாலும் அது புதினம் என்ற நிலையை அடைந்து விடும்.

தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

ஐரோப்பியர்களின் வருகையால் தமிழ்நாட்டில் கல்வி வசதிகள் பெருகியதோடு இலக்கியத்திலும் உரைநடை வளரலாயிற்று. இத்தகைய உரைநடை வளர்ச்சியினால் இலக்கிய வகையாம் புனைகதை தமிழில் வந்து சேர்ந்தது. புனைகதை என்பது புதினம், சிறுகதை என்ற இரு இலக்கிய வகைகளையும் குறிக்கும்.

தமிழில் அச்சுப்பொறி உபயோகத்திற்கு வந்ததும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்தே வாய்மொழியாக வழங்கி வந்த கதைகள் பல நூல்வடிவில் அச்சிடப்பெற்றுப் பலர் படிக்கவும் படிப்பதை மற்றவர்கள் கேட்கவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இவ்வகையில் கதை என்ற முடிவிலே முதன் முதலில் அச்சில் வந்தது வீரமாமுனிவர் என்ற தமிழ்ப்பெயரைக் கொண்ட இத்தாலி நாட்டுப் பாதிரியார் கொன்ஸ்டான்டியஸ் பெஸ்கி எழுதிய 'பரமார்த்த குருவின் கதை.' புதுச்சேரியில் வாழ்ந்த முத்துசாமிப்பிள்ளை என்பவர் தேடிக்கொடுத்த கையெழுத்துப் பிரதியைக் கொண்டு சென்னைக் கல்விச் சங்கத்தில் 1822 -இல் அச்சிட்டனர். இதையடுத்து அந்தக் கல்விச் சங்கத்தில் முதலியார் 1826-ல் சோமசன்மாவின் 'பஞ்சதந்திரக் கதைகள் என்ற நூலை மராத்தி மொழியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். சிறுகதை வளர்ச்சியின் காலச் சூழலை அடிப்படையாகக் கொண்டு மூன்று கட்டங்களாகப் பிரித்துக் காணலாம்.

ஆரம்ப காலக்கட்டத்தில் கோகோல், எட்கர் ஆலன் போ, ஓ.ஹென்றி முதலானவர்களின் சிறுகதைகளை ஒட்டித் தமிழில் அந்த இலக்கிய வகை வளரவேண்டும் என்று ஆசை கொண்டவர் வ.வே.சு ஐயர். அவர் தேச விடுதலை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு உழைத்த உழைப்புக்கு இடையே தமிழ் இலக்கியத் தொண்டும் செய்த தமிழறிஞர். சுப்பிரமணிய பாரதியாரும் தமிழுக்குச் சிறுகதைச் செல்வத்தை ஆக்கித்தரவேண்டும் என்று ஆசைகொண்டார். வங்காளக் கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூரின் சிறுகதைகள் பதினொன்றை அந்தக் காலத்தில் மொழிபெயர்த்துத் தந்ததோடு, தாமே சில சிறுகதைகளையும் படைத்தார். 'ஆறில் ஒரு பங்கு', பூலோக ரம்பை' முதலான

கதைகளை இயற்றினார். 'நவதந்திரக்கதைகள்', 'கதைக்கொத்து' என்பன அவருடைய கதைகளின் தொகுப்புகள் ஆகும்.

பாரதியார், வ.வே.சு ஐயர் ஆகியோருக்குப் பிறகு தேசிய எழுச்சியின் பாதையில் சிறுகதை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியும் தொடர்ந்தது. இக்கால கட்டத்தில் ஏராளமான பத்திரிகைகள் தோன்றின. நவசக்தி, தேசபக்தன், சுதந்திரச்சங்கு, காந்தி போன்ற பத்திரிகைகள் அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இப்பத்திரிகைகள் தேசிய எழுச்சிக்கும் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் உரமூட்டின. 1933ல் தோன்றிய 'மணிக்கொடி' பத்திரிகையின் பங்கு இதில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

"புதுமைப்பித்தன் என்ற புனைப்பெயர் கொண்ட சொ.விருத்தாசலத்திற்கு இலக்கியத்துறையில் இருந்த புதுமையார்வமும், படைப்புக்கலையில் இருந்த புலமையும் பாராட்டத்தக்கவை. புதிய கருத்துகள், அவற்றிற்குப் புதிய வடிவங்கள், அவற்றை எழுதுவதற்கு மேற்கொண்ட புதுப்புது உத்திகள், புதுவகையான நடை, சமுதாயச் சகவாசிகளைக் கண்டு ஏங்கிக் கலங்கும் இரக்க நெஞ்சம் இவை எல்லாம் அவருடைய சிறுகதைகளுக்குப் புத்தொளி ஊட்டின" எனப் பாராட்டுகிறார் மு.வரதராசன் (Varadarajan M., 1972),

குடும்பக்கதைகள் எழுதிப் புகழ் பெற்றவர் கு.ப.ராஜகோபாலன் 'விடியுமா', 'திரை', 'அர்ச்சனை ரூபாய்', 'காதல்நிலை' போன்ற சிறுகதைகள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

நுட்பமான வருணனைகளுடன் ஆழமாகப் படித்துணரத்தக்க வகையில் கதைகள் எழுதியவர் 'மௌனி.', 'அழியாக்கூடர்', 'மனக்கோலம்', 'சாவில் பிறந்த சிருஷ்டி', 'பிரபஞ்ச கானம்' போன்றவை இவருடைய குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதைகளாகும். இக்காலக்கட்டத்தில் நீண்ட வரலாற்றுப் புதினங்கள் பல எழுதிப் புகழ் பெற்றவர் கல்கி. கிளைக்கதைகளும், கற்பனைகளும், வருணனைகளும் கொண்டு புதினங்கள் அமைத்த அவர் அந்த முறையைத் தம்

சிறுகதைகளிலும் கையாண்டார்.

நாள்தோறும் பெருகிவரும் எண்ணற்ற எழுத்தாளர்களைக் கொண்ட தற்காலத்தை 'சிறுகதையுகம்' என்றே கூறலாம். இக்கதைப் பெருக்கத்திற்குக் காரணம் பத்திரிகை எனலாம். தற்காலச் சிறுகதை உலகில், புதிது புதிதாய் ஏராளமான எழுத்தாளர்கள் உருவாகி வருகின்றனர். அசோகமித்திரன், ஜெயகாந்தன், சா.கந்தசாமி, பிரபஞ்சன், நீலபத்மநாபன், சு.சமுத்திரம், மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி, ரகுநாதன், வல்லிக்கண்ணன், நா.பார்த்தசாரதி போன்றோர் அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

ஆண் எழுத்தாளர்கள் மட்டுமின்றிப் பெண் எழுத்தாளர்கள் பலரும் சிறுகதை உலகில் முத்திரை பதித்து வருகின்றனர். பெண்களின் உளவியல் போராட்டங்களையும், குடும்பச் சிக்கல்களையும், ஆணாதிக்கச் சமூகத்தையும், வாழ்வின் மென்மைப் பகுதிகளையும் சித்திரிக்கும் வகையில் கதைகள் படைப்பதில் பெண் எழுத்தாளர்கள் சிறப்பியல்பு பெற்றவர்களாக விளங்குகின்றனர். லட்சுமி, இராஜம்கிருஷ்ணன், சூடாமணி, வசுமதி, இராமசாமி, சரோஜா ராமமூர்த்தி, விமலாராணி, சரஸ்வதி, திலகவதி, வாஸந்தி, கி.சாவித்ரி, அநுத்தமா, கோமகள், கே.ஜெயலட்சுமி, சல்மா போன்ற பெண் எழுத்தாளர்கள் சிறுகதை மற்றும் புதின உலகில் தங்கள் சுவடுகளைப் பதித்து வருகின்றனர்.

கேரளமும் மலையாளமும்

அசோகருடைய கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் தென்னிந்திய நாடுகளின் வரிசையில் கேரளம் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. திருவிஞ்சைக்களத்தைத் தலைநகராகக்கொண்டு அரசாண்ட சேரமன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் சிறப்பெய்தியிருந்த தென்னிந்திய நாடுகளில் கேரளமும் ஒன்று என்பதற்கு இலக்கியச் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன.

புதிற்றுப்பத்து. சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய பழைய தமிழ் நூல்களே சேர அரசர்களின் ஆட்சிக்காலச் சிறப்பை மெய்ப்பிக்கப் போதுமானவை என்கிறார் பி.கே.பரமேசுவரன் நாயர் (Parameswaran Nair PK., 1995).

கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டுவரை வடவேங்கடம் முதல் தென்குமரி வரையில் வழங்கிய மொழி தமிழ். கிழக்கிலும் மேற்கிலும் கடல்களை எல்லைகளாகக் கொண்டதை நன்னூல் சிறப்புப்பாயிரத்தில்,

“குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்

எனும் நான்கெல்லையின் இருந்தமிழ்க்கடலுள்”

(நன்., சிறப்பு., நூ.8-9)

எனக் குறிப்பிடுவதால் உணரமுடிகிறது (Sage Bhavanandi, 1981). “அன்றையகேரளத்தின் ஆட்சிமொழியாகத் தமிழ் இருந்தது. எனவே அரசப் புலவர்களான சேரமான்பெருமாள் நாயனாரும், குலசேகரரும் தமிழில் தங்கள் நூல்களை இயற்றினர். மலையாளத்தின் முதன்நூலாகக் கருதப்படும் ‘இராமசரிதத்தை’ தமிழில் இயற்றியுள்ளதாக சான்றுடன் நிறுவமுடியும்.” என்கிறார் க.த.திருநாவுக்கரசு (Thirunavukkarasu, K.T., Research Problems and Solutions)

தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பு இருந்தே தமிழ்மொழி, பல வட்டார மொழிகளாகத் திரிந்து வழங்கின.

“செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்

தற்குறிப் பினவே திசைச்சொற்கிளவி”(தொல்., சொல்., நூ.400)

என்று தொல்காப்பிய நூற்பாவும், (Tolkappiyar, 1998)

“செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்திலும்

ஒன்பதிற் றிரண்டினில் தமிழொழி நிலத்தினும்

தன்குறிப் பினவே திசைச்சொல் என்ப” (நன்., நூ.273)

என்ற நன்னூல் நூற்பாவும் இதற்குச் சான்று பகருகின்றன (Sage Bhavanandi, 1981).

மலையாளச் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

தமிழும், மலையாளமும் ஒரு தாய்வயிற்றுப் பிள்ளைகள் ஆதலால் இலக்கியத்தின் வரலாற்றுப்பாதையும் ஏறக்குறைய ஒன்று போலவே இருந்தன. ஆங்கில அறிவும், ஆங்கில இலக்கியத் தொடர்பும் மலையாளத்தில் புனைகதை இலக்கியத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாக அமைந்தன. மேல்நாட்டு இலக்கியங்களைக் கண்ட மக்கள் தம் மொழியிலும் அத்தகைய இலக்கியங்களைப் படைக்க முயன்றதன் விளைவாகப் புதினம், சிறுகதை போன்ற இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றின. ஆரம்ப காலங்களில் மலையாளச் சிறுகதைகள் அனைத்தும் ஆங்கிலக் கதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகளாகவே வெளிவந்தன. பின்னர் வந்த கதைகள் பலவும் மதப்பிரச்சார நோக்கில் அமைந்தவையாகும். மலையாள மொழியின் முதல் பத்திரிகையான 'இராஜ்ய சமாச்சாரத்தில்' 1847-ஆம் ஆண்டு பதிப்பில் வெளியிடப்பட்ட 'ஒரு குட்டியுடெ மரணம்' எனும் கதையும், 1848 டிசம்பர் பதிப்பில் வெளிவந்த 'விஷத்தினு மருந்து' எனும் கதையும் அவ்வகையில் உட்பட்டனவாகும்.

'கேரளவர்மா வலியகோயித் தம்புரான்' மலையாளச் சிறுகதை இலக்கியத்தில் முக்கியப் பங்கு வகித்தார். அவர் கேரளக் கல்விப் பாடநூல் கழகத்தின் தலைவர் பொறுப்பில் இருந்ததால் தன் படைப்புகளைப் பாடநூல்களில் உட்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். மூன்றாம் வகுப்புப் பாடநூலில் 'கிழவன் சங்கரன்ட கத' 'கொச்சு லட்சுமியுடெயும் கிளியுடெயும் கத', கிட்டுவின்டெ கத போன்றவை அவரால் உட்படுத்தப்பட்ட கதைகளாகும் (Parameswaran Nair PK., 1995).

மலையாளத்தின் முதல் சிறுகதை எழுத்தாளர் என்று போற்றப்படுபவர் 'வேங்கியில் குஞ்ஞிராமன் நாயர்' ஆவார். 1866-ல் வெளிவந்த வாசனா விக்ருதி எனும் கதைதான் மலையாளத்தின் முதல் சிறுகதையாகப் போற்றப்படுகிறது.

சி.எஸ் கோபாலபணிக்கர், அம்பாடி நாராயணப்பொதுவாள், ஒடுவில் குஞ்ஞிகிருஷ்ணமேனன், கெ.சுகுமாரன், குற்றிப்புரத்து கிட்டுண்ணி நாயர், அப்பன் தம்புரான் போன்றோர் தொடக்க காலகட்ட சிறுகதை

எழுத்தாளர்களாவர் தொடக்ககாலத்தைச் சேர்ந்த மற்ற எழுத்தாளர்கள் அம்பாடி நாராயணப்பொதுவாள், கே.சுகுமாரன். கதையின் அமைப்பிலும் அழகிலும் அதிகம் அக்கரை கொண்டவர் அம்பாடி. சிறுகதையின் தொடக்ககாலத்திலேயே அதற்கோர் திருப்பம் கொடுத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் மைல் கல்லை நாட்டிவிட்டுச் சென்றவர் ஈ.வி. கிருஷ்ணப்பிள்ளை. கதைகளைக் கையாளும் பாணியிலும் நகைச்சுவையிலும் அவருக்கு முற்பட்ட சிறுகதையாசிரியர்கள் அனைவரையும் இவர் மிஞ்சிவிட்டார் எனலாம். இவரின் 'கேள் சௌதம்' 'பாஷ்பவர்ஷம்' ஆகிய இரண்டும் சிறந்த சிறுகதைப் படைப்புகளாகும். சிறுகதை எழுத்தாளர்களான பவத்ராதன் நம்பூதிரிப்பாடும், எஸ் ராமவாரியாரும், ஈ.வியின் சமகாலத்தவராவர். ராமவாரியரின் 'பாஷ்பாங்குர்த்', 'வனாந்தரங்கம்' போன்றவை இதயத்தை உருக்கும் சிறுகதைகளாகும்.

இடைக்காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதை ஆசிரியர்கள் தகழி சிவசங்கரன்பிள்ளை, கேசவதேவ், பஷீர் பொற்றக்காடு போன்றவர்களாவர். இலக்கிய உலகில் இவர்கள் அடியெடுத்து வைத்ததே சிறுகதை வாயிலாக எனினும் இவர்கள் அனைவருமே புதின இலக்கியத்தோடும் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்களாவர்.

தகழியைப் போலவே சமூகச்சிக்கல்கள், அடிமைத்தனம் போன்றவற்றை மையமாக வைத்துக் கதைகளைப் படைத்தவர் 'கேசவதேவ். இவர் ப்ராவாஹம், உஷஸ், சித்ரசால, அந்நத்தெ நாடகம், பாவிவரன், ஜீவிதசக்ரம் போன்ற பல சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை மையமாகக் கொண்டு கதைகள் படைத்த மற்றொருவர் 'பொன்குன்னம் வர்க்கி. இடிவண்டி, விகாரசதனம், நாட்டுவெளிச்சம், பூப்பாலிக, தாகம், மோடல் போன்றவை இவருடைய சிறந்த சிறுகதைத் தொகுப்புகளாகும்.

கதையம்சத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி எழுதுபவரான எஸ்.கே பொற்றகாடின், பத்மராகம், நிசாகந்தி, மணிமாளிக, ரங்கமண்டபம் போன்ற சிறுகதைத் தொகுப்புகள் சிறப்பிற்குரியவையாகும். இவரைப்போலவே தாம்

உட்பட்ட ஆசிரியர் சமூகத்தை மையமாகக் கொண்டு கதை எழுதியவர் 'காருர் நீலகண்டப்பிள்ளை', ஆவார். அம்பலப் பரம்பில், மேல்விலாசம், காருர் கதகள், ஒரு பிடி மண்ணு போன்றவை இவருடைய சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும்.

“சிறுகதை என்ற இலக்கிய வடிவத்தின் சிறப்பு. காலம் மாறும் போது அதில் உருவாகும் உருவமாற்றம் ஆகும். புதிய வாழ்க்கை முறையைச் சித்திகரிப்பதிலும், உயிரோட்டமுள்ள கதாபாத்திரங்களை படைப்பதிலும் மட்டும் ஒரு கதையாசிரியர் ஒதுங்கிவிடமுடியாது.” என்கிறார் கே.எஸ்.ரவிக்குமார் (Ravikumar K.S., Serukatha Vaakku valiyum).

இவ்வகையில் மனித வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பதோடு நில்லாமல் ஆத்மாவின் உணர்ச்சிகளையும் ஆராய்ந்து எழுதக்கூடிய பலர் தோன்றிவிட்டனர். சிறுகதை என்ற இலக்கிய வடிவத்தின் வாய்ப்புகளை நிரந்தரமாக ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பவர் ஒ.வி.விஜயன். இவரைப் போலவே எம்.டி.வாசுதேவன் நாயர், முட்டத்து வர்க்கி, வெட்டுர் ராமன் நாயர், ஜோசப் முண்டசேரி, போஞ்ஞிக்கர ராஃபி, டி.பத்மநாபன், என்.கோவிந்தன், நந்தனார், கோவிலன், பி.மாதவமேனன், ஏ.கே. பாலகிருஷ்ணபிள்ளை போன்றோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். சிறுகதை உலகில் தனது முத்திரையைப் பதித்த இன்னும் பலர்.

ஆண் எழுத்தாளர்களைப் போலவே பெண் எழுத்தாளர்களும் மலையாளச்சிறுகதை உலகையும், இலக்கிய உலகையும் அலங்கரிக்கின்றனர். தற்போதைய பல பெண் எழுத்தாளர்களுக்கு முன்னோடியாய் இருந்தவர் பாலாமணி அம்மையார், லலிதாம்பிகா அந்தர்ஜனம் போன்றோர். மற்ற குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர் மாதவிக்குட்டி எனும் 'கமலா சுரய்யா' ஆவார்.

2. படைப்பாசிரியர்கள்

நாஞ்சில் நாடன்

நாஞ்சில்நாடு என்பது கன்னியாகுமரிப் பகுதியைச் சார்ந்த பகுதியாகும். நாஞ்சில் நாடன் என்ற பெயரில் இலக்கியங்களைப் படைத்து வரும் க.சுப்பிரமணியம் 31.12.1947-ல் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள வீரநாராயணமங்கலத்தில் பிறந்தார். இவ்வூர் நாகர்கோயிலுக்கு அருகே உள்ளது. தந்தை கணபதியா பிள்ளை, தாய் சரசுவதி அம்மாள். இவருடன் பிறந்தவர்கள் ஏழுபேராவர். 1970-ஆம் ஆண்டு திருவனந்தபுரம் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப்பட்டம் பெற்றார். கல்லூரி விரிவுரையாளராகச் சேரப் பணம் கொடுக்க வசதியில்லாததால் வடிவீசுவரம் நடராஜய்யர் என்பவரின் உதவியால் பம்பாய்க்குச் சென்றதாகக் கூறப்படுகிறது. ஏழு ரூபாய் தினக்கூலி அடிப்படையில் பம்பாய் கலெக்டர் அலுவலகத்தில் வேலைக்குச் சேர்ந்த அவர், அங்கிருந்து அதேகூலியில் 1973-ல் 'W.H.BRADY' என்ற நிறுவனத்தில் தினக்கூலியாக சேர்ந்தார். படிப்படியாக முன்னேறி அதே நிறுவனத்தில் நிர்வாகப் பொறுப்பை அடைந்து ஓய்வு பெற்றுள்ளார்.

1926-ம் ஆண்டுக்குமுன் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மருமக்கள் வழித்தாயம் என்னும் நடைமுறை வழக்கத்தில் இருந்து வந்தது. நாஞ்சில் நாட்டு வேளாளர் மரபைச் சார்ந்த ஒருவருக்கு மிகுதியான சொத்துக்கள் இருந்தால் அந்தச் சொத்துகள் மக்களைச் சேராது மருமகனையேச் சேரும். இந்தப்பழக்கம் காரணமாகக் குடும்பவாழ்வே பெரும் அல்லலுக்கு ஆளாவதுண்டு. தந்தை சொத்தில் உரிமைபெற இயலாத காரணத்தினால், மக்கள் குடும்பத்தைத் துறப்பதும். குடும்பத்தில் ஒட்டிக் கிடந்தாலும் மனவேறுபாடு கொண்டு சண்டை சச்சரவுகளிட்டு மாய்வதும் வழக்கமாக இருந்தது. இம்முறையை மறைமுகமாக எதிர்க்க விரும்பிய கவிமணி தேசியவிநாயகம்பிள்ளை 'மருமக்கள் வழி

மான்மியம்' என்ற நூலை எழுதி அதை நாஞ்சில்நாடன் என்ற பெயரில் வெளியிட்டார். கவிமணி அப்பெயரைத் துறந்துவிட்டதாலும், சு.கி.சுப்பிரமணியம், க.நா.சுப்பிரமணியம் எனப் பலர் இருப்பதாலும் க.சுப்பிரமணியம் என்ற பெயரை 'நாஞ்சில்நாடன்' என மாற்றிக் கொண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நாஞ்சில்நாடனை ஒரு படைப்பாளியாக இவ்வுலகிற்கு அறிமுகம் செய்தது அவரது தனிமையே. அதை அவர்மொழியாகவே பார்க்கலாம். "பம்பாயின் தனிமையைப்போக்க 1975-ல் தீபம் இதழில் 'விரதம்' எனும் சிறுகதை எழுதினேன். இலக்கியச் சிந்தனை பரிசு கிடைத்தது. வாசகர் கடிதங்கள் நிறைய பாராட்டி வந்திருப்பதாக அறிந்து மகிழ்ந்தேன். பரிசும் வாசகர் பாராட்டும் மேலும் என்னை எழுத ஊக்கப்படுத்தின. தீபத்திலிருந்து முகவரி வாங்கி வண்ணதாசன் எனக்குக் கடிதம் எழுதினார். கடிதத்தில் நாவல் எழுத யோசனை கூறியிருந்தார். 'தலைகீழ் விகிதங்கள்' எழுதினேன். ஞான.ராஜசேகரன் என்னுடைய ஆரம்பக்கால எழுத்துக்களை செதுக்கிக் கூர்மைப்படுத்தியவர். முதல் நாவலை எம் சொந்த செலவில்தான் வெளியிட்டோம். தொடர்ந்து எழுத்தாளனாவது தவிர்க்க முடியாததாயிற்று.

நீலபத்மநாபனின் 'தலைமுறை' நாவல் மண் சார்ந்த பண்பாடு சார்ந்த விஷயங்களைப் படைப்புகளுக்குள் உட்படுத்தலாம் என்பதை எனக்குச் சிறப்பாக அறிவூட்டியது. வட்டார வழக்கு நடை இயல்பாய் நம்மை வெளிப்படுத்த உதவுவது. தொடர்ந்து இருபத்தைந்து வருஷத்திற்கும் மேலாக எழுத்துலகில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்." இப்படிப்பட்ட தூண்டுதலின் விளைவாக அவர் இன்றுவரை படைத்துள்ள படைப்புகள் (Velayutham, 2015).

1. புதினங்கள் - 6
2. சிறுகதைத் தொகுப்புகள் - 14
3. கவிதைத் தொகுதி - 3
4. கட்டுரைத் தொகுதி - 13

5. திரைப்படத்துறையில் - பல
6. நேர்காணல் தொகுப்பு -1

சி.வி. பாலகிருஷ்ணன்

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த இந்தியச் சமூகம் பலவிதமானப் போராட்டங்களின் முடிவில்தான் 1947-ல் விடுதலை அடைந்தது. அதில் முக்கியப் போராட்டங்களில் ஒன்று உப்புச்சத்தியாகிரகம். அதன் சில முக்கிய முடிவுகள் கண்ணூர், பய்யனூர் என்ற இடத்தில் வைத்து எடுக்கப்பட்டன. அப்புகழ் பெற்ற பய்யனூரில் பிறந்தவரே சி.வி. பாலகிருஷ்ணன். சுதந்திரப் போராளியாகவும், சமூகச்சீர்திருத்தவாதியாகவும் போராடியவர்களில் கிருஷ்ணன் நாயரும் ஒருவர். அக்குடும்பத்தைச் சார்ந்தவரே சி.வி. பாலகிருஷ்ணன். சுதந்திரப் போராட்டக் காலகட்டத்தில் காந்தி, நேரு போன்ற பல தலைவர்கள் பய்யனூருக்கு வந்திருக்கின்றனர். அன்று காந்தி நட்டுவைத்த மாமரம் இன்றும் பாதுகாக்கப்படுகிறது. அதை இன்றும் 'காந்திமாவு' என்றே அழைக்கின்றனர். அவ்வகையில் சரித்திரப்புகழ் வாய்ந்த இடமே பய்யனூர்.

நாஞ்சில் நாட்டுப் பழக்கத்தைப் போலவே மருமக்கத்தாய முறை கேரளாவிலும் அன்று இருந்தது. அதனால் பல துன்பங்களை அனுபவித்தவரே சி.வி. பாலகிருஷ்ணன். அப்பாவின் சொத்தை அனுபவிக்க முடியாமல் சொந்த வீட்டை விட்டு மாமன் வீட்டில் தஞ்சம் புகுந்து இளமையிலேயே வறுமையில் பல துன்பங்களை அனுபவித்தவர். 'மருமக்கத் தாய முறையில் கடைசிக் கண்ணி நானே' என வருத்தத்துடன் கூறும் அவர் 1952-ல் பய்யனூர் கிராமத்தில் பிறந்தார். அம்மா நாராயணி. அப்பா குஞ்சுராமர் பொதுவாள். உடன்பிறந்தோர் நான்கு சகோதரிகள் மொத்தம் இவரையும் சேர்த்து ஐந்துபேர்.

சிறுவயதிலிருந்தே புத்தகம் வாசிப்பதில் மிகுந்த ஆர்வமுடைய சி.வி. பாலகிருஷ்ணன், தனது மாமாவின் புத்தக அறையிலிருந்து சில புத்தகங்களைத் திருடிப் படித்துவிட்டு யாருக்கும் தெரியாமல் அதை அங்கேயே கொண்டு

வைத்துவிடுவார். அத்தகைய ஆர்வம் மிகுந்த அவர் பத்தாம் வகுப்பு முடிந்ததும் ஆசிரியர் பயிற்சி மேற்கொண்டார். குடும்பச் சூழ்நிலை, வறுமை இவை இரண்டும் இவரைப் பதினெட்டு வயதிற்கு முன்பாகவே ஆசிரியராக்கிவிட்டது. மாணவர் பருவத்திலேயே நாடகம், கதை போன்றவை எழுதுபவரான சி.வி. பாலகிருஷ்ணன் தனது கதைகளை எழுதி முடித்தபிறகு பரண் மீது வீசி எறிந்துவிடுவாராம். பிறகு யாருக்கும் தெரியாமல் அதை எடுத்துவாசித்து பார்ப்பாராம்.

“தகழியையும், பொன்னானிக்காரனான உருபையும், திருவிதாங்கூர் காரனான பாறப்புறத்தையும், பொன்குன்னம் வர்க்கியையும் நான் வாசித்து நாட்டின் நான்கு எல்லைகளுக்கு அப்புறமுள்ள வாழ்க்கையைப்பற்றி தெரிவதற்குள் சரித்திரம் அதன் வழிக்கு நகர்ந்து கொண்டிருந்தது” என்பது அவரின் ஆத்ம அனுபவம் (Balakrishnan, C.V., 2013).

நாஞ்சில் நாடனுக்கு வாசிப்பு ஆர்வத்தைத் தூண்டியது பம்பாய் நூலகம். அதேபோலவே சி.வி. பாலகிருஷ்ணனுக்கும் அவரின் வீடான பாலத்தரைக்கு அருகில் உள்ள “ஜவஹர்” நூலகம் வாசிக்கும் ஆர்வத்திற்கும், தனிமையைப் போக்கவும் துணைபுரிந்திருக்கிறது.

நாட்டுப்புறக்கலைகளான தையம் உள்ளிட்ட பல்வேறு கலைகள் நிறைந்த சூழ்நிலையில் வளர்ந்த சி.வி. பாலகிருஷ்ணனை “மனித வாழ்க்கையின் பொருளை அதன் (மூல்யத்தை) மதிப்புகளை எழுத்துக்கள் வழி அடையாளப்படுத்திய மகான்” எனப்புகழ்கின்றனர் வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தை அனைவரும் புரிந்து கொள்ளும் விதமாகவும், சிறுகதைக்குரிய இலக்கணமான மொழிச்சிக்கனத்துடனும் விளக்கும் வல்லவரான சி.வி. பாலகிருஷ்ணன் படைத்த படைப்புகள்.

1. புதினம் 8
2. குறும்புதினம் 32
3. சிறுகதைகள் 18

4. பிறபடைப்புகள் 10

5. சுயசரிதை 1

“மொழியின் வாய்ப்புகளை எதிர்நோக்கி எப்போதும் தியானித்து நிற்கக்கூடிய எழுத்தாளரே சி.வி. பாலகிருஷ்ணன்.” என்கிறார் கே.வி.பிரசன்னகுமார் (Balakrishnan, C.V., 2013). 1979-ல் நாட்டைவிட்டு வெளியேறிக் கல்கத்தாவிற்கு குடியேறினார். கல்கத்தாவில் சென்ட்போல்ஸ் கத்தீட்ரலில் வைத்து ‘ஆயுசின்டெ புஸ்தகம்’ என்ற நூலை எழுதினார். 2000-ம் ஆண்டிற்கான கேரள சாகித்ய அகாதமி அவார்டு இந்நூலுக்கு வழங்கப்பட்டது. “கதையெழுதுபவர் வேறொருவரின் கதைகளை வாசித்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்குச் சரித்திரம் கண்டிப்பாகத் தெரியவேண்டும் என்ற கருத்துடைய சி.வி. பாலகிருஷ்ணன்,

“ஒவ்வொரு மலையாளச் சிறுகதையும் சமூகத்திற்கு ஒவ்வொரு சலனங்களையும், வாழ்க்கைப் பொருளையும். எதிர்ப்புகளையும், ஏமாற்றங்களையும் திறந்து காண்பிக்கின்றன. சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்புகள்தான் சிறுகதைகளில் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன.” என்கிறார்.

சிறுவயதிலிருந்தே சமஸ்கிருத ஸ்லோகங்களையும் மந்திரங்களையும் அப்பா மனப்பாடமாகக் கூறுவதைக்கேட்டு தானும் மனப்பாடம் செய்த சூழ்நிலையில் வளர்ந்தவர் சி.வி. பாலகிருஷ்ணன். இங்கு சி.வி. பாலகிருஷ்ணன் கதைகள் குறித்து கே.வி. பிரசன்னகுமாரின், “அனுபவத்தின் உற்று நோக்கலும், சங்கீதமும் தன்னுடைய எழுத்துக்கலையில் எப்போதும் இருக்கவேண்டும் என்று தீர்க்க முடிவுடையவரே சி.வி. பாலகிருஷ்ணன்.” என்ற கருத்து சுட்டிக்காட்டத்தக்கதாகும் (Balakrishnan, C.V., 2013). மேலும் அவர்,

“மொழியின் அசாதாரணமான பயன்பாட்டின்வழி கருத்துகளுக்கு விளக்கமான வாய்ப்புகள் நல்கக்கூடிய எழுத்தாளரே சி.வி. பாலகிருஷ்ணன்.” என்கிறார் (Balakrishnan, C.V., 2013). இக்கருத்துகளுக்கு வலுவூட்டும் விதமாகவே அவரது படைப்புகளும் உள்ளன. இந்து மதக்கருத்துக்களையும்,

கலைகளையும் விளக்கும் அதே அளவிற்குப் பிற மதங்களைப் பற்றியும் நன்கு அறிந்து வைத்திருக்கிறார். கிறிஸ்து சம்பந்தமாகவும், பைபிளையொட்டியும் அவர் எழுதிய கதைகள் ஏராளம்.

3. சிறுகதைகளில் பண்பாட்டுப் பின்புலங்கள்

‘முதல் எனப்படுவது நிலம் பொழுதிரண்டின்

இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந்தோரே’

(தொல்.,பொருள்,இளம்.,நூ.8)

என்கிறார் தொல்காப்பியர் (Tolkappiyar, 1998). குறிப்பிட்ட நிலங்களில் கூறப்படும் உரிப்பொருட்கள் சிறப்படைவதற்குக் கருப்பொருட்கள் அமைக்கப்பட்டன. நிலமும் பொழுதும் ஆகிய முதற்பொருளும் கருப்பொருளும் சேர்ந்து உரிப்பொருள் என்னும் மனித வாழ்வினைச் சிறப்பிக்க வேண்டிய சூழலை உருவாக்குகின்றன.

“முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே

நுவலுங்காலை மறை சிறந்தனவே

பாடலுட் பயின்றவை நாடுங்காலை” (தொல்.,பொருள்,இளம்.,நூ.8)

என்கிறார் தொல்காப்பியர் (Tolkappiyar, 1998). அதாவது உரிப்பொருளை வலுவூட்ட முதற்பொருளும், கருப்பொருளும் உதவின. காலந்தோறும் இலக்கியங்களில், இலக்கியப் பாடுபொருளில், இலக்கிய வடிவங்களின் வளர்ச்சி நிலையான சிறுகதைகளில் இந்த முதற்பொருளும், கருப்பொருளும், கதைக்கருவை விளக்குவதற்கான பின்புலங்களாக செயல்படுகின்றன.

ஒரு சிறுகதையின் முழு அமைப்பையும், அதன் ஏனைய சிறப்புக்களையும் வாசகர்கள் முழுமையாக உணர்ந்துகொள்ள உதவும் கூறு பின்புலமாகும். ஒரு கதையின் அடிப்படைப் பண்புகளான கதைக்கரு,

கதைப்பின்னல், கதைமாந்தர்கள், மொழிநடை, சமூகச்சிந்தனைகள், ஆகியவற்றின் முழுமையான இயக்குநிலைக்கு அடிப்படைக் காரணியாகப் பின்புலம் விளங்குவதோடு, அவற்றை நெறிப்படுத்தும் சக்தியாகவும் அது விளங்குகிறது. கதையின் தொடக்கம் முதல் முடிவு வரையில் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளோடும் ஒன்றியைந்து செயல்படும் பின்புலமானது, பின்னணி, காட்சியமைப்பு, சூழ்நிலை போன்ற பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறது. ஆங்கிலத்தில் பின்புலத்திற்கு Background, setting போன்ற சொற்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அதன் நேர்மொழிபெயர்ப்பாக 'பின்புலம்', 'பின்னணி' போன்ற சொற்கள் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழகராதி 'Background' என்பதற்கு 'பின்னணி வண்ணம்', 'பின்னணிச் சூழல்', 'பகட்டாக எடுத்துக்காட்ட உதவும் ஓவியப் பின்னணி' போன்ற பொருள்களையும், 'Setting' என்பதற்கு 'பின்னணியமைப்பு, 'பின்னணி', 'சுற்றுப்புறச்சூழல்' ஆகிய பொருள்களையும் தருகிறது. மலையாள மொழியில் பின்புலத்தை 'பச்சாத்தலம்' என்று கூறுவர். மலையாள சப்ததாரா வலியில் 'பச்சாத்தலம்' என்ற சொல்லுக்குப் 'பின்பாகம்' என்று பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது (G. Padmanabha Pillai, 2015).

புதினம், சிறுகதை ஆகிய இரு இலக்கியங்களுக்கிடையேயான பின்புலத்தை அ.ச.ஞானசம்பந்தன் இவ்வாறு விளக்குகிறார்.

“புதினம் ஒரு திரையில் தீட்டப்பட்ட ஓவியம் போன்றது. அதில் மலை, அருவி, காடு, விலங்குகள், மக்கள் என்ற பல பொருள்கள் இருக்கலாம். ஆனால் ஓவியத்திறனாய்வாளன் ஓவியத்தின் சிறப்பை ஆராய்கையில் தூரத்திலிருந்து அதனைப் பார்த்துவிட்டு அதனுடன் அமைவதில்லை. பக்கத்தில் வந்து ஓவியத்தின் சிறு பகுதியை மட்டும் பார்த்து ஆராய்கிறான். அச்சிறு பகுதியே பெருஞ்சித்திரமாக அமைக்கப்பெறுதலும் உண்டு” என்கிறார் (Gnanasambandhan A.S., 1993).

மனிதன் வாழ்க்கை நடத்தும் இடம், அங்கு நிலவும் தட்பவெப்பநிலை,

அரசியல், பொருளாதாரநிலை ஆகிய யாவும் அவனது நடத்தையை நிர்ணயிக்கும் சக்தி படைத்தவையாகும். சிறுகதை, புதினம் போன்றவற்றில் மனிதர்களை மையமாக வைத்தே கதைப் பின்னப்படுவதால் அவர்களும் சூழ்நிலையின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டே செயல்பட இயலும். எனவே கதையைப் புரிந்து கொள்வதற்கு சூழ்நிலை அடிப்படையாக விளங்குகிறது. இதனாலேயே பின்புலத்தைச் 'சூழ்நிலை' என்றும் அழைக்கின்றனர். கதைக்கருவையும் கதைமாந்தர்களின் செயல்களையும் புரிந்துகொள்ள உதவுவது பின்புலமே ஆகும். பின்புலம் சிறப்புற அமைந்தால் மட்டுமே அக்கதை கலை நயத்துடன் விளங்கும்.

பின்புலத்தின் வகைகள்

ஒரு கதையில் படைக்கப்படுகின்ற கதாபாத்திரங்கள் எத்தன்மையினர். அவர்கள் எச்சமுகத்தை சார்ந்தவர்கள். கதை எங்கு நடக்கிறது? எப்போது நடக்கிறது? போன்றவற்றிற்கு விளக்கமாக அமைவது பின்புலமாகும். கதை நிகழும் இடம், காலம், சமுதாயம் ஆகியவற்றை விளக்கும் பின்புலத்தை இருவகையாகப் பகுக்கலாம்.

பின்புலம்

1. இயற்கைப் பின்புலம்
2. பண்பாட்டுப் பின்புலம்

இயற்கைப் பின்புலத்தைச் சங்ககாலப் பகுப்புமுறையான நிலமும், பொழுதையும் போல இடப்பின்புலம், காலப்பின்புலம் என இரண்டாகப் பகுக்கலாம். பின்புலத்தின் முக்கியக்கூறுகளில் முதன்மையானது இடமாகும். இடம் என்பது கதை நிகழும் களமாகும். கதை நிகழ்வுகள் நிகழ் நிலவியற் பின்புலமான இடப்பின்புலம் இன்றியமையாததாகும். அடுத்த முக்கியக் கூறு காலப்பின்புலமாகும். கதை நிகழ்வை முடிவுவரை சரியான பாதையில் கொண்டு செல்ல காலப்பின்புலம் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

இயற்கைப்பின்புலம்

1. இடப்பின்புலம்
2. காலப்பின்புலம்

அடுத்தது முக்கியமான கூறுகளுள் ஒன்று பண்பாட்டுப் பின்புலமாகும். இது சமுதாயத்தோடு நெருங்கியத் தொடர்புடையது. ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் சமுதாயத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவனாக இருக்கிறான். கதையில் வரும் கதைமாந்தர்களும் அப்படியே படைக்கப்படுகின்றனர். இந்நிலையில் அவர்களோடு தொடர்புடைய சமுதாயப் பின்புலம் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது. இலக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றும் பண்பாடுகளைப் பதிவு செய்கின்றன. இப்பண்பாட்டுப் பின்புலம் மூலம் சமுதாய உறவுகள், பழக்கவழக்கங்கள், உணவுமுறை, சடங்குகள், அரசியல், நம்பிக்கைகள் போன்ற பல கூறுகளை உணரமுடிகிறது.

பண்பாட்டுப்பின்புலம்

- 1 தோற்றம்
- 2 பழக்கவழக்கம்
- 3 உடைவருணை
- 4 உணவுமுறை
- 5 நம்பிக்கைகள்
- 6 சடங்குகள்
- 7 சாதி
- 8 நாட்டுப்புற மருத்துவம்
- 9 கலைகள்
- 10 சமையல் குறிப்புகள்
- 11 தொழில்

12 விழாக்கள்

13 விளையாட்டுகள்

14 அரசியல்

போன்ற தலைப்புகளில் விளக்கப்பட உள்ளன. இப்பண்பாட்டுப்பின்புலம் கதைக்கு அழகூட்டுபவையாகவும், கதாபாத்திரத்திற்கு உயிரூட்டுபவையாகவும் அமைகின்றன.

4. நாஞ்சில் நாடன் கதைகளில் பண்பாட்டுப் பின்புலம்

பண்பாட்டுப் பின்புலத்தில் குறிப்பிட்ட நிலவியல் பகுதியில் வாழும் மக்களின் கலை, சடங்குகள், சாதிவகைகள், உணவு, உடை, பழக்கவழக்கம், அரசியல், வழிபாடுகள், நம்பிக்கைகள் போன்ற செய்திகள் வெளிக்காட்டப்படுகின்றன. நாஞ்சில் நாடன் கதைகளில் பின்புலமாக நாஞ்சில் பகுதி, பம்பாய், கொங்குநாடு போன்றவை அமைகின்றன. இந்நிலப்பகுதியைச் சார்ந்த மக்களின் வாழ்க்கைநிலை, தொழில், உள்ளிட்ட பண்பாட்டுப் பின்புலத்தைச் சிறுகதைகள் வழிக்காணலாம்.

பழக்கவழக்கம்

மக்களிடையே சில பழக்கவழக்கங்கள் காலங்காலமாக பின்பற்றப்படுகின்றன. அவசரமான நகர வாழ்க்கைக்கும், அமைதியான கிராமப்புற வாழ்க்கைக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் இருப்பது போலவே அவர்களின் பழக்கவழக்கங்களிலும் வேறுபாட்டைக் காணலாம்.

“பயணநாட்களில் மச்சி, மாம்சம் பழக்கம் இல்லை. பெரும்பாலோர்க்கும் வாரத்தில் மங்கல்வார், குருவார், சனிவார் உபவாசம். இரவு ஒரு பொழுது உணவு. மறுபொழுதுகளில் வாழைப்பழம்” என்ற வரிகள் சில சமூகத்தின் விரதமிருக்கும் பழக்கத்தையும், Nanjil Nadan, (2008) “இல்லேப்பா! அம்மாசியாச்சே இன்னைக்கு! ..... பழையது பாணை நிறைஞ்சு கெடக்கு நாளும் கிழமையுமா, விரதமும் அதுவுமா எப்படிப் பழையது சாப்பிடுறது?” (நாஞ்சில் நாடன், தெய்வங்கள் ஓநாய்கள் ஆடுகள், ப.28). என்ற

வரிகள் சில இனத்தைச் சார்ந்த மக்கள் சிறப்பு நாட்களில் மீதமாகிய பழைய உணவு உண்ணமாட்டார்கள் எனும் பழக்கத்தையும் உணர்த்துகிறது

உணவுமுறை

“அறவோர்க் களித்தலும் அந்தணரோம்பலும்

துறவோர்க் கெதிரலும் தொல்லோர் சிறப்பின்

விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை”

(சிலப்பதிகாரம்,கொலை.,அடிகள்,71-73)

எனும் அடிகள் விருந்தோம்பலின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கின்றன.

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” என்கிறது மணிமேகலை. இங்கு ஆசிரியர் உணவு முறையைக் குறிக்குமிடத்து தமிழர்க்கே உரிய விருந்தோம்பலின் சிறப்புப் பசுண்பு மூலமே பல வகையான உணவுமுறையை விளக்குகிறார் (Thirukoodasundaram P., 1967).

“சுப்பையாபிள்ளை சுடுசோற்றின் மீது கட்டிப்பருப்பு போட்டு நெய் ஊற்றி பப்படம் நொறுக்கிப் பிசைந்தார்” (Nanjil Nadan, 2002).

“கடலைப் பருப்புப் போட்டு கூட்டு எங்கும் எதிலும் பூசணிக்காய் அல்லது வாழைக்காய்” (Nanjil Nadan, 2002).

“மிளகாய் சுட்டு உப்பும் புளியும் உள்ளியும் இட்டுப் பிசைந்த இடையன் புளியை அலுமினியத் தட்டில் வைத்துக் கொண்டு மண் சட்டியில் வைத்து இறக்கிய கஞ்சியை ....” (Nanjil Nadan, 2002).

“வடை பருப்பு சாம்பார், அவியல், புளிசேரி, கட்டித்தயிர், பச்சடி, கிச்சடி, பொரியல் துவரன் உப்பிலிடு வகைகள், பப்படம், ...” Nanjil Nadan, (1981). போன்ற வரிகள் தமிழ்நாட்டு மக்களின் உணவுப்பழக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக சைவ உணவு உண்போரின் உணவுப்பழக்கத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன எனலாம்.

“மருமகள் அவல் ஊறவைத்து உருளைக்கிழங்கு வேகவைத்துப்

பிசைந்து, பச்சை மிளகாயும் வெங்காயமும் வதக்கிப் போட்டுத் தாளித்து 'போஹா' செய்து தருவாள் (Nanjil Nadan, 2008).

“இரவில் சுட்ட ரொட்டியை மீத்து காலைக்கும் ஆகும். ....
அடுப்புக் கூட்டி ரொட்டி சுடும் தோது வாய்க்காவிட்டால் போஹா, சில்டா, லட்டு, வயிறு நிறைய தண்ணீர்” (Nanjil Nadan, 2008) போன்ற வசனங்கள் பம்பாய் போன்ற வடநாட்டு மக்களின் உணவு முறையை உணர்த்துகிறது. இவ்விதம் விளக்கிச் சொல்லும்போது விரிவான தகவல்களை அளிப்பது நாஞ்சில் நாடனின் படைப்பு முறையாகும்.

“மலையாள வாடை வீசும் நாஞ்சில் நாட்டு சமையல்” என்பது போலவே கேரளாவின் உணவு வகைகள் பல நாஞ்சில் நாடன் கதைகளில் விளக்கப்படுகின்றன (Nanjil Nadan, 2002).

“அவியல், துவட்டல், எரிசேரி, பச்சடி, கிச்சடிகள், உப்பேரி, ஆணைக்கால் பப்படம், பருப்பு, சாம்பார், புளிசேரி, ஓலன், ரசம், சம்பாரம், கதலிப்பழம், அடக்கம் இருபத்தி ஒன்று கூட்டான்கள். சமையல் தனித்தேங்காய் எண்ணெயில், தேவைக்கு மட்டும் நெய்யும், நல்லெண்ணையும், சிறுபயிற்றம் பருப்பு பிரதமன், சக்கைப்பழம் பருவகாலம் இல்லை என்பதால் எத்தன்பழம் பிரதமன், போளியுடன் பாலடைப்பிரதமன்’ என்ற வரிகள் கேரள உணவுவகைகளைப் பட்டியலிட்டு விளக்குகின்றன (Nanjil Nadan, 2010).

“நெத்திலியைத் தலைகொய்து, வால் ஆய்ந்து, முள்ளெடுத்துப் புளிமுளம் வைப்பதில் இருந்து, உப்புத்துண்டம் வாங்கி, பச்சைத் தேங்காய் அரைத்து மாங்காய் போட்டு அவியல் வைப்பது வரை” என்று கூறுவது அசைவ உணவு சமைக்கும் முறையை நன்கு விளக்குகிறது (Nanjil Nadan, 2002).

மேலும் “எந்நேரமும் தூங்காத நகரம் சூரத். இட்லி, தோசை, வத்தக்குழம்பை சற்று மறந்துவிட்டு ரொட்டி, போக்ளா, பாப்பி, ஷீரா லஸ்ஸி என்று பழகிக்கொண்டால் உணவு ஒரு கொண்டாட்டம். நல்லுணவும் நாப்பழக்கம். மேலும் குஜராத் மாநிலத்தில் பால், தயிர் இனிப்புகள் உண்டு

பழகியவருக்கு வேறு எந்த ஊரிலும் சுகப்படாது” எனக் கூறுவது, ஆசிரியர் பலநாட்டு உணவுவகைகளின் சுவை அறிந்தவர் என்பதை நிரூபிக்கிறது. மட்டுமின்றி இரு நிலத்து உணவுகளை ஒப்பிட்டுச் சிறப்பான உணவுக்கு விருதளிப்பதும் இவரது படைப்புப்பண்பாகும் (Nanjil Nadan, 2008).

நம்பிக்கைகள்

“நம்பிக்கைகள் மக்களால் உருவாக்கப்பட்டு, அம்மக்கள் சமுதாயத்தால் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. மனிதனின் தன்னல உணர்வும் சமுதாய உணர்வுமே நம்பிக்கைகளை வளர்த்து வருகின்றன” (Sakthivel, S., 1983).

மக்கள் தங்கள் வாழ்வில் எந்தவொரு நல்லகாரியம், தினம் குறிக்கப் போன்றவற்றிற்கும், வாழ்வில் ஏற்படும் வடிகாலாகவும் சோதிடம், சாதகம் ஆகியவற்றைத் தேடுகின்ற நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர்.

“இவனுக்கு எட்டாமடத்திலே சனி உட்கார்ந்திருக்கான். குருவும் நாலிலேருந்து அஞ்சாம் மடத்துக்குப் போயாச்சு. அதனால் குரு அனுகூலமும் இல்ல. இன்னும் ரெண்டு வருஷம் பாடு படுத்திகிட்டுத்தான் சனி மாறுவான்.” என்ற வசனம் மக்களிடையே நிலவும் சோதிட நம்பிக்கையை உணர்த்துகின்றன. இதில் எட்டாமிடம், ஐந்தாம் இடம் என்பதெல்லாம் சோதிட அறிவு வாய்த்தவர்களுக்கு மட்டுமே விளங்குமிடமாகும் (Nanjil Nadan, 2002).

செவ்வாய், வெள்ளி கிழமைகளில் வீட்டிலிருந்து எங்கும் போய் தங்கக்கூடாது. பணம்; தானியம் போன்றவற்றை தானம் செய்யக்கூடாது போன்ற சில நம்பிக்கைகள் மக்களிடையே இன்றும் நிலவுகின்றன.

வயலில் வேலை செய்த கூலி கேட்க நினைக்கும் ஒருத்தி “இப்பம் போயி ரூவா கேட்டா தரமாட்டாரே வெள்ளிக்கிழமை.. வெளக்கும் வெச்சாச்சு.. இனி பணத்தைக் கையினாலே தொடமாட்டாரே.. பெறவு லெச்சுமி வீட்டைவிட்டுப் போயிடுவான்னு சொல்லுவாரே...” என்ற வரிகள் இதுபோன்ற நம்பிக்கைகளை உணர்த்துகின்றன (Nanjil Nadan, 2006).

“சுகாட்டுச் சுடலையை நீ சாமானியமாவா நெனைச்சே? புதுசா சுகாடு கெட்டுனாளானாடே? ஒரு சிறப்பு கழிச்சாளா?” .....

“சொன்னம்லே! எவன் கேட்டான்? பாட்டாக்கு பல்லில்லாத காலத்திலே ஆட்டுக்கறி திங்க ஆச வந்திட்டுண்ணு பரிகாசம் செய்தாணுகோ. இப்பம்அம்மாண்ணா வருமா? ஆத்தாண்ணா வருமா?” என்ற வரிகள் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு முன்பு உயிரினங்களைப் பலி கொடுக்கும் நம்பிக்கையை குறிப்பிடுகின்றன (Nanjil Nadan, 2002).

சடங்குகள்

‘கனகக்குன்று கொட்டாரத்தில் கல்யாணம்’ என்ற கதையில் தமிழ்நாட்டுத் திருமண வரவேற்புச் சடங்குகள் விவரிக்கப்படுகின்றன.

“மண்டப நுழைவில் மேசை மேல் விரிப்பும் விரிப்பின் மேல் சந்தனக்கும்பா, குங்குமச்செப்பு, பன்னீர் செம்பு, சிறிய ஒற்றை ரோஜாக்கள் நிறைந்த தாம்பாளம், சீனிக்கற்கண்டு நிறைந்த தாம்பாளம். ஒரே நிறத்தில் பட்டு உடுத்திய மூன்று சிவந்த கன்னிகள். கோடி இரட்டை வேட்டியும் சில்க்ஜிப்பாவும் போட்ட ஆண்கள் ..... பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். என்று வரும் வருணனை தமிழகத்தில் நடைபெற்று வரும் திருமண வரவேற்பைக் குறிப்பதாக அமைகின்றன (Nanjil Nadan, 2006).

“மஞ்சள் நூலில் சேர்க்கப்பட்டிருந்த தாலி, மஞ்சள் குங்குமப் பொட்டுக்களும் சூடிய பூவுமாய் பொலிவாய் தொங்கியது” என்பது திருமண நிறைவுக்கோலத்தைக் காட்டுகின்றன (Nanjil Nadan, 2002).

‘எச்சம்’ எனும் கதையில் மரணத்திற்குப் பிறகு நடைபெறும் சடங்கு விளக்கப்படுகிறது. கதையில் பலவேசம் பிள்ளை என்ற வயதானவர் இறந்துவிடுகிறார். அவருடைய மரணத்தையொட்டிய நிகழ்வுகளே கதை முழுவதும் தொடர்ந்து வருகிறது.

“பிரேதம் எடுக்கப்பட்டு சுகாடு போய்க் காரியங்களை முடித்துவிட்டு

ஆற்றில் குளித்துத் துணிகளை நனைத்த பின்புதான் வீடு திரும்பமுடியும் என்பதால் எல்லோரும் அழுக்கு வேட்டியும் துண்டும் உடுத்தியிருந்தனர். எல்லோர் தலையிலும் தயராக எண்ணெய் புரட்டப்பட்டிருந்தது. சில வாலிபதுகள் முந்தியில் சோப்புப் பெட்டியும் கட்டி வைத்திருந்தனர்.

ஊர்நாவிதன், புதிய மண்சட்டியில் தீ மூட்டிக் கொண்டிருந்தான். தெருவின் மற்றொரு ஓரத்தில் மூங்கில்களை வகுத்து தேர்ப்பாடை கட்டுவதில் நாலைந்துபேர் முனைந்திருந்தார்கள்”

“.....”

“தேர்ப்பாடையின் அலங்காரம் இறுதிக் கட்டத்தில் இருந்தது. குருந்தோலையும் அரளிப்பூ மாலையுமாக அது அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஓரங்களில் நூலில் கட்டப்பட்டு முறுக்கு, வாழைப்பழம் ஆகியவை தொங்கிக்கொண்டிருந்தன.

நாவிதன் அங்குமிங்கும் அலைந்து கொண்டிருந்தான். வீட்டின் முற்றத்தில் வாய்க்கரிசிக்கு நெல்குத்திக் கொண்டிருந்தனர். பெண்கள் சுற்றி நின்று ‘அம்மாடி..... தாயரை..... அம்மாடி தாயரை’ என்று வட்டமடித்து மார்பில் போட்டு அடித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

“இப்போது புறப்படுவதற்கு எல்லாம் தயார். செண்டையும் சங்கும் ஒவென்று முழங்கின. சடலத்தைக் கொண்டு வந்து தேர்ப்பாடையில் உட்கார்ந்தபடிக்குச் சாய்த்து வைத்தார்கள். நெருங்கிய உறவினர்கள் தோள் போடுவதற்குத் தயாராக நின்றனர். போட்டோ கிராஃப்பரும் ரெடியாகி நின்றார். முன்னால் தீச்சட்டியுன் அம்பட்டன். பின்னால் பேரன் நெய்ப்பந்தம் பிடித்துக்கொண்டு, தேர்ப்பாடை நகர்ந்தது. பலவேசம் பிள்ளையின் இறுதியாத்திரை” என்று இவர் தரும் விளக்கம் (Nanjil Nadan, 1981). இறுதியாத்திரையின் ஒவ்வொரு சிறு நிகழ்வினையும் வரிசைப்படுத்திக் காட்டுகின்றது.

நாட்டுப்புற மருத்துவம்

நோயும் மருத்துவமும் மனிதஇனப் பண்பாட்டு வரலாற்றில் பிரிக்க முடியாத ஒன்றாகும். 'உணவே மருந்து மருந்தே உணவு' எனக்கூறி வைத்த நம் முன்னோர்களின் பல மருத்துவமுறைகள் இன்றைய தலைமுறைக்குத் தெரியாமல் அழிந்துவிடுகிறது. அதை அழியவிடாமல் தனது கதைகள் மூலம் அவற்றிற்கு உயிரூட்டுகிறார் ஆசிரியர்.

“நோய் நாடி நோய்முதல் நாடி அது தணிக்கும்

வாய் நாடி வாய்ப்பச் செயல்” (குறள் - 948)

என வள்ளுவம்படி அமைகிறது ஆசிரியரின் சில மருத்துவக்குறிப்புகள் Ramalingam Pillai, (1999).

“நாக்கை வறட்டிய தாகம். எலுமிச்சம்பழமும் இஞ்சியும் சேர்த்துச் சதைத்த கரும்புச்சாறு ஐஸ்போட்டு இரண்டு தம்ளர்கள் இறங்கியும் நா வறட்சி தணியவில்லை.”

“சுக்கும் மிளகும் தட்டிப்போட்ட கரும்பட்டிக்காப்பி சற்று இதமாக இருந்ததே தவிர நிவாரணம் இல்லை” (Nanjil Nadan, 2002)

“தொண்டைவலிக்குக் கிராமமானால் நல்ல மிளகு, சுக்கு போட்டு கஷாயம் செய்து தருவார்கள்” போன்ற குறிப்புகள் சாதாரண நோய்களுக்கு மருத்துவம் சொல்வதாக அமைகிறது (Nanjil Nadan, 2006).

“சில நோய்களுக்குத் தாராமுட்டை நாட்டுவைத்தியம். குறிப்பாக மூலநோய், பின்னர் க்ராணி நோய். சொல்லிவைத்து வீட்டுக்கு வந்து கேட்டு வாங்கிப்போவார்கள்” (Nanjil Nadan, 2010).

“நெஞ்சவலிக்கு தவிடு வறுத்து ஒத்தடம் கொடுக்கிறார் என்றும், கோழிக்குஞ்சு இடித்துப் பிழிந்து சூப் வைத்துக் குடிக்கிறார் என்றும் வெந்தயக்காடி வைத்து முன்னிரவில் ஆற்றி ஆற்றிக் குடிக்கிறார் என்றும்,” எனவரும் குறிப்புகள் நெஞ்சவலிக்கு மருந்தாக அமைவதை விளக்குகிறது. ஆயினும் இவற்றின் நம்பகத்தன்மை ஆய்வுக்குரியதாகும் (Nanjil Nadan, 2010).

கலைகள்

முத்தமிழில் இசை, நாடகம் எனும் இரு தமிழை இயல் தமிழ்வழித் தருகிறார் ஆசிரியர். மேலும் திரைப்படம் குறித்த செய்தியையும் விளக்குகிறார்.

“ஆண்டுதோறும் பங்குனி உத்திரத்தன்று நடக்கும் திருவிழாவில் பொய்க்குதிரை, ஆலி ஆட்டம், மயிலாட்டம், கும்ப ஆட்டம் அல்லது இசைத்தட்டு நடனம்தான். இரவு கடைசி நிகழ்ச்சியாக இருக்கும். இம்முறை அதற்காகச் செலவாகும் தொகையை ஊர்வகையிலிருந்து வாங்கிக் காணாததற்கு ஊரில் இருந்தும் பிரித்து, நாடகம் நடத்துவது எனத் தீர்மானித்தார்கள்” என ‘நாடகம்’ எனும் கதையில் வரும் வரிகள் நாட்டுப்புறக் கலைகளையும், நாடகத்தையும் உணர்த்துகிறது (Nanjil Nadan, 1981).

தனது கதையின் வளர்ச்சிக்குப் பின்புலமாக திரைப்படமும் தேவை என அவர் கையாண்டிருப்பதை ‘அஷ்டாவக்ரம்’ என்ற கதையில் “பாபா வந்தபோதும், சந்திரமுகி வந்தபோதும், சிவாஜி வந்தபோதும், தசாவதாரம் வந்தபோதும் இவ்வண்ணமே கேட்டார்கள். நாளை எந்திரன் வரும்போதும் கேட்பார்கள்” என்ற வரிகள் விளக்குகின்றன (Nanjil Nadan, 2010).

மேலும் “அல்டிமேட்ஸ்டார், சூப்பர்ஸ்டார், மெகாஸ்டார், உலகநாயகன், யுனிவர்சல்ஸ்டார், புரட்சித்தளபதி, மக்கள் நாயகன், புரட்சித் தமிழன், பிரபஞ்சநாயகன். ஐ.நா.நாயகன் என ரேஷன் கடை வரிசைபோல் நீண்டு கிடப்பதானால் பிரபஞ்சநாயகன் பாரதப்பிரதமர் கனவில் இருந்தார்” என்ற வரிகள் இன்றைய கதாநாயகர்களின் ஆசையை விளக்குகின்றன (Nanjil Nadan, 2010).

‘பழிகரப்பு அரங்கம்’ என்ற கதையில் வரும் “மேலும் எழுபத்திரண்டு மேளகர்த்தா ராகங்களில் கனராகங்களும் ஜனரஞ்சக ராகங்களுமான கல்யாணி, தோடி, மோகனம், ரீதி, கௌளை, சிந்துபைரவி, சங்கராபரணம், கரகரப்பிரியா, லதாங்கி, கம்போதி என நீண்டதொரு பட்டியல் அது - தனித்தனி ஒலிப்பேழைகளாக வெளியிட்டுள்ளார் என்றாலும் ராகம் - தானம் - பல்லவியில்

நாட்டைக் குறிஞ்சியை அவர் பாடிக்கேட்க வேண்டும் என்பார்கள்” என்பதில் இசைக்கலை நுணுக்கங்களை விரிவாக எழுதிச் செல்வது ஆசிரியரின் இசையறிவைக் காட்டுகிறது (Nanjil Nadan, 2008).

சமையல் குறிப்புகள்

பலவகைக் கலைகளுள் சமையல்கலையும் ஒன்று. கதைப்பின்னலாக உணவு வகைகளையும், உணவுமுறையையும் மட்டும் விளக்காமல் அதன் செய்முறை செய்நேர்த்தியிலும் கைதேர்ந்தவராக இருக்கிறார் ஆசிரியர். இதனால் பண்பாட்டுக்கூறுகள் சமூகத்தில் எவ்விதம் கையாளப்படுகிறது என்பதையும் நிறுவுகிறார்.

“உணவு மீது அபரிதமிதமான காதலை, வெறியை, விருப்பத்தை எந்தச் சொல்வேண்டுமானாலும் போட்டுக்கொள்ளலாம் எனக்கு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.”

“இதற்கெல்லாம் ஒரு ரசனையை உருவாக்கிக்கொள்ளவில்லை என்றால் நீங்கள் அதை அனுபவிக்கமுடியாது. வேண்டாம் என்று அதைத் தவிர்த்தால் அந்த அனுபவத்தினை நீங்கள் தவறவிடுகிறீர்கள். நான் அந்த அனுபவத்திற்கு என்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்கிறேன். அதைத்தான் என் எழுத்தில் பதிவு செய்கிறேன் வெறுமனே சாப்பிட்டேன் என்று சொல்லாமல் அந்த அனுபவத்தை வாசகனுக்கு ஏற்படுத்திகின்ற விதத்தில் சொல்லவேண்டும். அப்படித்தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன்” எனத் தனது உள்ளத்துணர்வை வெளிப்படுத்தும் ஆசிரியர் தனது கதைகள் மூலம் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார் (Velayutham, 2015).

விழாக்கள்

“விழா என்னும் திறந்த வாசல் வழியேதான் நம் நாட்டு மக்களை அறிந்து கொள்ளமுடியும். கலைகளின் வளர்ச்சிக்கே திருவிழாதான் முழு காரணமெனின் மிகையாகாது. திருவிழாக்கள் அனைத்துமே கோயிலுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. கோயில் என்றாலே திருவிழா: திருவிழா என்றாலே கோயில் விழாக்கள். சமயத்தின் கூறாக மட்டுமின்றி கலைகளின் வளர்ப்புப்

பண்ணையாகவும் திகழ்கின்றன. திருவிழாக்கள் பண்பாட்டு உறவை வளர்க்கவும் ஒருமைப்பாட்டுணர்வை வளர்க்கவும் பயன்படுகின்றன” இதன் மூலம் மனித வாழ்க்கையில் விழாக்களின் இன்றியமையாமையை அறியமுடிகிறது (Sakthivel, S., 1983).

‘கண கண கண’ வென முரசுகளும் தவுல்களும் முழங்கின. இரட்டை நாதசுரங்கள் முழுமூச்சுடன் கோவிலின் சுவர்களைத் துளைத்துத் துவாரமிட முயன்றன.

மின்சாரக் குழல் விளக்குகளும், அலங்காரச்சரகொத்து விளக்குகளும் பல வண்ணங்களில் ஒளி பாய்ச்சின. சம்பிரதாயம் கருதி ஏற்றிவைக்கப்பட்டிருந்த புண்ணைக்காய் எண்ணெய் விளக்குகள் அவற்றுடன் போட்டிபோட முயன்று இரங்கத் தக்கமுறையில் தோற்றுப்போயின.

தென்வடலாக - நீள வாட்டத்தில் அமைந்திருந்த அந்தக் கோவிலின் கருவறையின் எதிரே வடகிழக்கு மூலையில் வில்லிசை. கலீர் கலீர் என்ற ஓசை (Nanjil Nadan, 1981).

“ஊருக்கு ஊர் ஏதாவது ஒரு திருவிழாவை முன்னிட்டு - முப்பிடாரி அம்மன் கோயில் கொடை, பங்குனி உத்திரம், நம்பிரான் விளையாட்டு, பொங்கல் விழா என்று காரணங்காட்டி நாடகங்கள் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாயின” (Nanjil Nadan, 1981). போன்ற வரிகள் திருவிழாக்களை யொட்டிக் கலைநிகழ்ச்சி வளர்க்கப்படுவதைக் குறிக்கிறது.

“சுடலைமாடன், சுடலைப்பேய்ச்சி, புலைமாடன், புலைமாடத்தி, கழுமாடன், முண்டன், இசக்கியம்மன், காளியம்மன், முத்துப்பட்டன், முத்துப்பேய்ச்சி, வியர்வை புத்திரன், மாடன்தம்புரான், பூதத்தான், சங்கிலிபூதத்தான்” என திருவிழாவிற்குரிய தெய்வங்களில் பெயர்களை நீண்ட பட்டியலிட்டு விளக்குகிறார் ஆசிரியர் Nanjil Nadan, (2008). இதன்மூலம் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு மரபும் அறியப்படுகிறது.

விளையாட்டுகள்

விளையாட்டுகள் மனதையும், உடலையும் வலுப்படுத்தி உற்சாகப் படுத்துவது போலவே உறவுகளையும் பலப்படுத்துகின்றன. பழங்கால கிராமப்புற விளையாட்டுகள் அனைத்தும் கழு விளையாட்டாகவே இருந்தன. இதனால் அக்கம் பக்கத்துக் குழந்தைகள் சேர்ந்து விளையாடும்போது அவ்வறவு பலமானதாக இருந்தது. இன்றும் கிராமப்புறப் பெண்கள் சில விளையாட்டுகள் மூலம் பொழுதைக் கழிக்கின்றனர். கணிணி விளையாட்டுகள் வளர்ந்த நவீன உலகில் உறவுகளும் வலுவடைவதில்லை. பழமையான விளையாட்டுக்களும் அழிக்கப்படுகின்றன. நாஞ்சில் நாடனின் சில கதைகள் மூலம் சில விளையாட்டு வகைகளை அறிய முடிகிறது.

இருள் நிழல்களல்ல என்ற கதையில் “அவர்களில் குழந்தைகளாயிருந்த சிலர் மணலைக் குவிப்பதும், சிதறுவதும், அனைவதுமாக விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். இரண்டு பொடிசுகள் மும்முரமாகக் கீச்சுக் கீச்சுத் தாம்பாளம். கீயாம் கீயாம் தாம்பாளம் என்று உற்சாகத்தில் திளைத்துக் கொண்டிருந்தன (Nanjil Nadan, 1981). என்ற கூற்றுகளும்,

நாடகம் என்ற கதையில் வரும் “பள்ளிக்கூடம், கல்லூரிகள் அடைத்திருக்கையில் அங்கு எல்லோருக்கும் நிறைய ஓய்வு இருந்தது. தாயகட்டம், நாயும்புலியும், இருப்பத்தெட்டு குலாம்களி போல் என்ற வரிகளும் பல விளையாட்டு வகைகளைச் சுட்டுகின்றன (Nanjil Nadan, 1981). இக்காலத் தலைமுறையினருக்கு இதுபோன்ற அறிவும் நலமும் சார்ந்த விளையாட்டுகள் என்ன என்பதே தெரியாமல் போகிறது. காலப் பொக்கிஷங்களாகிய இலக்கியங்கள் அதை அழியவிடாமல் பாதுகாக்கின்றன.

5. சி.வி.பாலகிருஷ்ணன் கதைகளில் பண்பாட்டுப் பின்புலம்

எந்த நிலத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கதை அமைக்கப்படுகிறதோ அதன் மூலம் அவ்வம்மக்களின் பழக்கவழக்கம், உணவுமுறை, வாழ்க்கை முறை, சடங்குகள், நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றை உணரமுடிகிறது. கலைகளின் தாயகமாக விளங்கும் கேரள மக்களையும் அவர்களின் பழக்கவழக்கங்களையுமே கதையில் கையாண்டுள்ளார். சில கதைகளில் பம்பாய் மக்களின் வாழ்க்கையும் பிரதிபலிக்கிறது. கீழ்வரும் பல தலைப்புகளில் சி.வி.பாலகிருஷ்ணனின் கதைகளின் பண்பாட்டுப் பின்புலத்தைக் காணலாம்.

நம்பிக்கைகளும் சடங்குகளும்

பழக்கவழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும் சமுதாயத்தின் தேவைகளின் அடிப்படையில் தோன்றியவையாகும். “மனித வாழ்வில் ஏற்படும் சில நிகழ்ச்சிகளுக்குக் காரணம் கற்பிக்க இயலாதபொழுது மனித மனமானது சிலவற்றைப் படைத்துக் காரணம் கற்பித்துக் கொள்கிறது. அவைகளே நம்பிக்கைகளாக உருவாகின்றன” என்கிறார் சு.சக்திவேல் (Sakthivel, S., 1983). மேலும் அவர்,

“பழக்கவழக்கங்கள் காலப்போக்கில் சீரிய சிந்தனை அறிவியல் கருவி ஆகியவை காரணமாகச் சமுதாயத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படும்பொழுது அவை சடங்காக மாறுகின்றன” (மேலது., ப.190) என்கிறார். இக்கருத்துக்கள் நம்பிக்கைகள் சடங்குகள் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றோடொன்று கலந்தவை என்பதை நிறுவுகின்றன.

ஏதோ சில காரணங்களுக்காகத் தவறுசெய்யும் பெண்களை இச்சமுதாயம் ஒதுக்கி வைக்கிறது. அதை ஒரு மதம் சார்ந்த நம்பிக்கை சார்ந்த விஷயமாகவே செய்கின்றனர். 'செந்நாய்களுடெ இடையில் செம்மறி ஆடு என்ன போல' என்ற கதையில் வரும் ஏசு எனக்குக் குடிக்க தருக தாகமா இருக்கு எனக் கேட்கிறார்.

அதற்கு லூயிசா கூறினாள் உன்னப் பாத்தா பாவமா இருக்கு. வேற ஊர்ல இருந்து வர்றதனால உனக்கு தெரியாது நானொரு... ஒரு..." என்ற வரிகள் ஒதுக்கப்பட்ட பெண்ணின் அவலத்தை உரைக்கின்றன (Balakrishnan, C.V., 2014). மாமூல் என்ற கதையில் மரணத்திற்குப் பிறகு செய்யப்படும் சடங்குகளையும் நம்பிக்கைகளையும் குறிப்பதாக அமைகிறது.

"செத்ததுக்கப்பறம் என்னை சவப்பெட்டியில் படுக்க வைக்கக்கூடாது.

ஒரு மஞ்சம் செய்யவேண்டும் மூங்கில் தடிகளால் அதில என்ன படுக்கவெச்ச சிவப்புத்துணியால மூடணும் அதுக்குமேல வெள்ளப்பூக்கள் போடணும்"

"என் ஓடம்ப மண்ணில் போடக்கூடாது சிதைமூட்டி எரிக்கணும்."

"அது இருக்கட்டும் ஒரு இஸ்லாமுக்கு சரியானதல்ல சிதை" என்ற வரிகள் குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தின் நம்பிக்கையையும் சடங்குகளையும் விளக்குகின்றன (Balakrishnan, C.V., 1999) .

நம்பிக்கைகளும் சடங்குகளும் இயற்கைக்கு பயந்தும் இயற்கையோடு இணைந்தும் பழக்கப்படுகின்றன. 'தெய்வம் கெட்டு மகோத்சவம்' என்ற கதையில், ஒரே குடும்பத்தைச் சார்ந்த வம்சாவழியினர் மட்டுமே அந்த வேடம் அணிய வேண்டும் என்பது சடங்கு சார்ந்த பழக்கவழக்கமாக இருக்கிறது.

"நாட்டில் கோயிலில் வடக்கு நடையில் மூணு ஆண்டுக்கொரு தடவ தீச்சாமுண்டி கட்டுவாங்க இல்லையா. இந்த வருசம் அதிருக்கே.

உன்னோட அண்ணன் செத்துப்போன முறைக்கு நீதானே இனி குடும்பத்தில் இருக்கற, தெய்வம் கெட்டறதுக்கு." என்ற வரிகள் குறிப்பிட்ட

சமுதாயத்தின் சடங்கு சார்ந்த நம்பிக்கையை விளக்குகின்றன (Balakrishnan, C.V., 1996).

கலைகள் சமூகத்திற்குச் சமூகம், நாட்டுக்கு நாடு மாறுபடுகின்றன. கலைகள் ஒரு சமூகத்தின் பழமையை கட்டிக்காக்கின்றன. கலைகளால் கலாச்சாரமும், பண்பாடும் சிதையாமல் பாதுகாக்கப்படுகிறது.

சமையல் குறிப்புகள்

சில சமையல் வகைகள் அந்தந்த நாட்டிற்குரிய சிறப்பம்சமாக விளங்குகின்றன. சமையல் வகைகள் அவரவர் ஊரில் கிடைக்கின்ற பொருட்கள், செய்கின்ற முறை இவைகளைப் பொறுத்து மாறுபடும். சமையலை ஒரு கலையாக ரசிப்பவர்களால் மட்டும்தான் அதன் செய்முறைகளை விளக்க முடியும் என்பதை தனது கதைகள் மூலம் நிரூபித்திருக்கிறார் ஆசிரியர்.

“தட்டில் கிராம்பின் ருசி கலந்த அப்பமாயிருந்தது.

“புள்ளகளுக்கு கொஞ்சன்னா ரொம்பக் புடிக்கும். வாங்கறத பார்த்திட்டுதா ரெண்டுபேரும் போனாங்க” என்ற வரிகள் கேரள நாட்டினுடைய சிறப்பான சில உணவுகளை உணர்த்துகின்றன (Balakrishnan, C.V, 2004).

“அவற்றில் மஞ்சள்பொடியும், உப்பு, மிளகுப்பொடியும் வந்து விழுந்தது”.

வறுத்தெடுத்த கொஞ்ச பெரியவெங்காயமும், தக்காளியும், அறுத்துப் போட்டதுக்கப்புறம் வெள்ளை நிற பீங்கானில் வைத்துப் பார்ப்பதற்கு எவ்வளவு அழகாக இருக்கும் (Balakrishnan, C.V, 2005).

“காளானை சின்னச் சின்னத் துண்டுகளாக்கி அறுத்துக் குருமிளகும் மஞ்சளும் உப்பும் சேர்த்து பெரியவெங்காயம் சேர்த்து பூண்டு சதைத்து இட்டுக் கறிவேப்பிலைத் தூவி, வேகும்போது கொஞ்சம் தேங்காய் எண்ணெய் ஊற்றி சூட்டோடு இறக்கி வைத்தால் மீன்கறி தோற்றுப்போகும் இதுபோன்ற விளக்கங்கள் ஆசிரியரின் சமையல்கலைத் திறனை உணர்த்துகின்றன Balakrishnan, C.V, (2008).

விளையாட்டுகள்

மக்களின் நாகரிகத்தோடும் பண்பாட்டோடும் விளையாட்டு இணைந்ததாகும். அவ்விளையாட்டு பொழுதுபோக்காக மட்டுமின்றி உடல்நலம், மனநலம் பேணுபவையாகவும் உள்ளது. விளையாட்டில் உடல் செயல்களின்றி உள்ளச் செயல்களும் இடம்பெறுகின்றன, குழந்தைகளின் இயல்புகளும் வெளிப்படுத்தப் படுகின்றன.

‘மரங்கள் உண்டாக்கியது யாரு’ என்ற கதையில் குர்யாச்சனும், நண்பனும் தங்களது மக்கள் விளையாடுவதைப் பார்த்துத் தங்களது இளமைக்காலத்தை நினைத்துப் பார்க்கின்றனர்.

“பறவைகளைப்போல இருந்தோம் ஒரு வானம் முழுவதும் சொந்தம்”

“வித்தியாசமான கனவுகள்”

“ஒரு ஆண்டு சொன்னாலும் அவை தீராதது”

“மரணம்னா என்னன்னுகூட தெரியாதது”

“ஒரு கெட்ட நெனப்பும் மனசில இல்ல”

இவ்வரிகள் இளமையில் விளையாட்டு எவ்வளவு மகிழ்ச்சிகரமானது என்பதை உணர்த்துகிறது (Balakrishnan, C.V., 1999).

“கிறிஸ்துமஸ் மரத்திற்குச் சுற்றிலும் பறவைகள் சிறகு வீசும் விதமாக கைகள் சலிப்பித்துக்கொண்டு கூட்டமான குழந்தைகள் ஓடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர் (Balakrishnan, C.V., 2014).

“மீன்குட்டிகள் நிறைய துண்டில். பலதும் ஈரத்தோடுத் துள்ளியது. கொச்சும்மனும் நண்பனும் அவற்றை மீண்டும் நீரில் விட்டனர். இருவரும் ஆழம் குறைந்த ஆறு வழியாக நீரைச் சிதறிக் கொண்டு ஓடினர் (Balakrishnan, C.V., (2008).

“ஒரு சோக் துண்டெடுத்து அவள் நிலத்தில் வரைந்தாள். மண்ணில் குழி குழித்தாள். ஒவ்வொரு குழியிலும் மஞ்சாடி போட்டுள்ள விளையாட்டுதான்

அவளுக்குப் பிடிக்கும்” என வரும் விளக்கங்கள் பலவகையான விளையாட்டுக்களை விளக்குகின்றன (Balakrishnan, C.V, 2000).

“கோழிகள் சண்டை தொடர்ந்தது. அவை துரோதத்துடன் சிறகடித்தது. சின்னக் கத்திகள் கட்டப்பட்ட கால்களை வாயுவில் சுழற்றிக்கொண்டு ஒன்றையொன்று ஆக்ரமிக்கத் துணிந்தது. அவற்றின் இறகுகள் எழுந்து நின்றன” என்ற வரிகள் கோழிச்சண்டை வீரவிளையாட்டாக விளையாடப்பட்டதை உணர்த்துகிறது (Balakrishnan, C.V, 1996).

6. படைப்புலகப் பண்பாட்டுச் சூழல்கள் ஒப்பாய்வு

செடி கொடி விலங்கினங்கள் யாவும் அது அதற்கு ஏற்றப் பின்புலங்களில் மட்டுமே தோன்ற முடியும். அதே போலதான் படைப்புகளும் தான் வாழும் பகுதியை, தனக்குப் பரிச்சயமான பகுதியை கதைக்களமாகக் கொண்டு எழுதும் போது அந்தப் படைப்பில் முழுமையும், யதார்த்தமும் அதிகமாகப் பளிச்சிடும். அவ்வகையில் நாஞ்சில் நாடன், சி.வி.பாலகிருஷ்ணன் இருவருமே தங்களுக்குப் பழக்கமான கதைக்களத்தைப் பயன்படுத்தியே கதைகள் படைத்திருக்கின்றனர். இருவரும் தாம் நினைத்த கதைக்கருவை விளக்க அவரவர் நாட்டில் வழங்கப்படும் கலாச்சாரம், பண்பாடு, வாழ்வியல், அரசியல் போன்றவற்றைக் கையாளுகின்றனர். இவைகள் அனைத்தும் நாட்டுக்கு நாடு மாறுபடுவது போலவே, கதை கூறும் முறையிலும், உத்தியிலும் சில மாற்றங்கள் இருக்கின்றன.

இயற்கையையும், இடங்களையும் வருணிக்கும் போது நாஞ்சில்நாடன், நாஞ்சில் வட்டாரப் பகுதியை வருணிப்பது போலவே, சி.வி.பாலகிருஷ்ணன் கேரளப்பகுதியை இடப்பின்புலமாகக் கொண்டு வருணிக்கிறார்.

‘வாய்கசந்தது’ கதையில் இயற்கைக் காட்சி வருணிக்கப்படுவது போலவே ‘ஆகாஷம் இடிஞ்ச வீழுண்ணு’ என்ற கதையில் இயற்கை வருணிக்கப்படுகின்றது. இருவரும் பம்பாய் நகரத்தோடுத் தொடர்புடையவர்களாதலால், பம்பாயை இடப்பின்புலமாகக் கொண்டும் கதைகள் எழுதியுள்ளனர். சான்றாக நாஞ்சில் நாடனின் ‘அறைவாசிகள்’ என்ற

கதையும் சி.வி.பாலகிருஷ்ணனின் 'ஒரு வழி வாணிபக்காரனான மியான் ஹுசைனின் ஜுஹு அனுபவம்' என்ற கதையும் பம்பாய் நகரை இடப்பின்புலமாகக் கொண்டமைந்துள்ளன.

பண்பாட்டுப் பின்புலத்தை விளக்குமிடத்து இரு ஆசிரியர்களும் சில இடங்களில் ஒற்றுமையுடனும், சில இடங்களில் வேற்றுமை தோன்றும் விதமும் படைப்புகளைப் படைத்திருக்கின்றனர். கதாபாத்திரங்களின் தோற்றத்தை வருணிக்குமிடத்து நாஞ்சில் நாடன் கிராமம் சார்ந்த நடை உடைகளையே கையாள்கிறார். சி.வி.பாலகிருஷ்ணனின் பாத்திரத் தோற்ற வருணனைகள் நாகரிக உலகைச் சார்ந்ததாக இருக்கிறது.

சில கதாபாத்திரங்களின் வருணனை ஒரே போன்று அமைந்துள்ளது. சான்றாக 'சில வைராக்கியங்கள்' என்ற கதையில், "உடலெல்லாம் வரிவரியாக தீருநீற்றுப் பூச்சு. கழுத்தில் தங்கத்தால் கோர்க்கப்பெற்ற உருத்திராட்சம். அரையில் நூறாம் நம்பர் இரட்டை வேட்டி. வேட்டியை மீறிச் சரிந்திருந்த தொந்தியை இழுத்துப் பிடிக்க முயன்று தோற்றுக் கொண்டிருந்தது அரையில் சுற்றிக்கட்டியத்துண்டு" (Nanjil Nadan, 1981). என்ற கதாபாத்திர வருணனை சி.வி.பாலகிருஷ்ணனின் 'கண்ணப்பனின் கடை' என்ற கதையில் வரும் கண்ணப்பனின் வருணனையோடு ஒத்துப் போவதைப் பார்க்கலாம்.

"முட்டி வரை இறங்கி நிற்கின்ற பழைய துண்டும் அதன் உள் வழியாகத் தெரியக்கூடிய கோமணமும்தான் அவரின் தோற்றம். காதுகளில் கடுக்கண் குட்டையான தேகம். சின்னத் தொந்தி, தொங்கிய மார்பகம். சின்னத்தலைமுடி" என அமைகிறது கண்ணப்பனின் வருணனை. இவ்வருணனைகள் ஏறக்குறைய ஒரே போல அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

உணவு, மற்றும் சமையல் குறிப்புகளை கதைக்கருவிற்காக பயன்படுத்துவதில் இரு ஆசிரியர்களும் ஒற்றுமையுடையவர்களாக விளங்குகின்றனர். நாஞ்சில் நாட்டு மணம் கமழும் உணவு வகைகளையும், செய்முறைகளையும் நாஞ்சில் நாடன் கதைகள் வழி உணர்வது போலக், கேரள நாட்டின் சமையல் வகைகளை

சி.வி.பாலகிருஷ்ணன் கதைகள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

சாதி, அரசியல், போன்றவற்றைக் குறிக்குமிடத்து சாதிப்பெயரையும், வரும் பிரச்சினைகளையும், தேர்தல் நடவடிக்கையையும், ஆழமாகவும் அப்பட்டமாகவும் விளக்குகிறார் நாஞ்சில் நாடன். ஆனால் இவைகளை ஆழமாக அணுகாமல், இனம், மதம் என மேலோட்டமாகக் கையாளும் போக்கே சி.வி.பாலகிருஷ்ணன் கதைகளில் காணமுடிகிறது.

கலைகளைப் பற்றி விளக்குமிடத்து நாஞ்சில் நாடன் இசை, நாடகம் போன்ற கலைகளை நாடகம், பழிகர்ப்பு அங்கதம் போன்ற கதைகளில் விளக்குகிறார். கேரளக்கலைகள் பற்றி, தெய்வம் கெட்டு மகோத்சவம், முகமூடி ந்ருத்தம் போன்ற கதைகளில் விளக்குகிறார் சி.வி.பாலகிருஷ்ணன். சமூகச் சிக்கல்களை விளக்குமிடத்தும் இருவேறு ஆசிரியர்களும் ஏறத்தாழ ஒரே கண்ணோட்டத்துடன் இருக்கின்றனர். குடும்பச்சிக்கலை விளக்குமிடத்து சி.வி.பாலகிருஷ்ணனின் 'பவனம்' என்ற கதையில் கணவன் மனைவி சண்டையிட்டுக் கொள்வது போலவே நாஞ்சில் நாடனின் 'சிதைவு' என்ற கதையில் மாமியார், மருமகள், கணவன் ஆகியோருக்கிடையே சண்டை ஏற்படுகின்றது.

பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக வாழ்க்கையில் பல தவறுகள் செய்யும் கதாபாத்திரங்களை நாஞ்சில் நாடன் கதைகளில் காணமுடிகிறது. சி.வி.பாலகிருஷ்ணனின் கதைகளில் வரும் சிக்கல்கள் பலவும் உணர்வு சம்பந்தப்பட்டவையாக இருக்கின்றன. பாலியல் சிக்கல்களைக் குறிக்குமிடத்தும் சில ஒற்றுமைகளைக் காண முடிகின்றது.

நாஞ்சில் நாடன் கதைகளில் சமூகமும், அரசியலும், கையாளப்படுவதைப் போல சி.வி.பாலகிருஷ்ணன் கதைகளில் மனப்போராட்டங்களும், மென்மை உணர்வுகளும் விளக்கப்படுகின்றன. ஒட்டுமொத்தப் பொதுப் பிரச்சினைகளைப் பொதுக் கண்ணோட்டத்தோடு அணுகும் முறையை நாஞ்சில் நாடன் கதைகளில் காணமுடிகிறது. மனித வாழ்வின் சில நுணுகிய பிரச்சினைகளை உணர்வுகளோடு அணுகும் முறையை

சி.வி.பாலகிருஷ்ணன் கதைகளில் காண முடிகிறது.

7. தொகுப்புரை

கதைக்கருவிற்கான பின்புலத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் இருவரும் தாங்கள் வசித்த, வசிக்கும், வேலைபார்த்த இடங்களையே கையாள்கின்றனர். வட்டார பழக்கவழக்கங்களையும், பண்பாடுகளையும் தன் கதைகளில் தாராளமாக பயன்படுத்தியிருக்கிறார் நாஞ்சில் நாடன். கேரள மண்ணின் மரபுகளை சி.வி.பாலகிருஷ்ணன் கதைகள் வழி அறிய முடிகிறது. நாஞ்சில் நாடனின் சில கதைகளிலும் கேரளச் சாயலைக் காண முடிகிறது. சமூகம் என்பது தனிமனிதன், குடும்பம், சமுதாயம் ஆகிய மூவகை அமைப்பின் கூட்டு முயற்சியாகும். அந்த மூவகை அமைப்பிலும் மரபு காப்பாற்றப்படாமல் மாறும் போது சமுதாயத்தில் சிக்கல்கள் உருவாகின்றன. சமுதாயத்தில் பொருளாதாரச் சிக்கல் பெரும் சிக்கலாக உள்ளது. அடிப்படைத் தேவைகள் கூடப் பூர்த்தியாகாத நிலையில் மனிதர்கள் தவறு செய்யத் துணிகின்றனர். குடும்பம் எனும் அமைப்பில் பரஸ்பர நம்பிக்கையும் அன்பும் மிக முக்கியம். மனிதனின் முறையற்ற ஆசைகள் வரம்பு மீறி இன்பம் காணும் எண்ணம் போன்றவை குடும்பத்தை நிலைகுலையச் செய்கின்றன. ஏமாற்றும் எண்ணம், பழிவாங்கும் குணம் போன்றவற்றால் சமுதாயம் சீர்குலைகிறது. சுயநலத்திற்காகவும், முறையற்ற ஆசைகளுக்காகவும் மனிதன் தவறு செய்கிறான் சமூகம் செழிப்படையவே நல்ல செயல், தீய செயல் என்ற இருபகுப்புள்ளது. அதை அறிந்து செயல்படின் சமூகச் சீர்கேட்டைச் சரிசெய்யலாம். சாதி, மதம், என்ற கட்டுப்பாடுகளால் சமூகத்தில் அநீதிகளும் கொடுமைகளும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அனைத்தையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அரசியல் முறைமைகளைச் சரிசெய்தால் சமுதாயச் சீர்கேட்டைத் தவிர்க்கலாம். நவீன தகவல் தொடர்புப் பொருட்களும் அதன் மோசமான பயன்பாடும், சிந்தனையை அடக்கி உணர்வுகளைத் தூண்டுகின்றன. பெண்கள் கற்பிற்கும், மனித உயிர்களுக்கும் எவ்வித பாதுகாப்பும் இல்லாத நிலை நிலவுகிறது. தவறுகள் ஏற்படுவதையும், அனாதைகள் உருவாவாதையும் தடுத்தால் சமுதாயத்தைச் செம்மைப் படுத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கையைப் படைப்பாளிகள் இருவரும் தோற்றுவிக்கிறார்கள். நாடு இனம், மொழி கடந்து

படைப்பாளர்கள் சமூகத்தின் மேல் அக்கறைகொண்டு, அதைச் சீர்கேட்டிலிருந்து காப்பாற்ற முயற்சிக்கின்றனர்.

இருவேறு நாட்டைச்சார்ந்த இருவேறு மொழியைச் சார்ந்த படைப்பாளர்களின் படைப்புகளை ஒப்பியல் ஆய்வு செய்வதால் அவரவர் சமூகத்தின் பழக்கவழக்கங்கள், பண்பாடுகள் போன்றவை உணர்த்தப்படுவதோடு அவரவர் நாட்டின் கலைகள் வளர்க்கப்படும் விதம், பாதுகாக்கப்படும் விதம் குறித்தும் அறியமுடிகிறது. அழிவை நோக்கி செல்லும் சில கூறுகளின் வரலாற்று ஆவணங்களாகவும், மாற்றத்தை நோக்கிச் செல்லும் சில தூண்டல்களின் விடியலாகவும் ஒப்பாய்வு அமைகிறது.

References

- Balakrishnan, C.V., (2004) Sareeram Arayunnathu, MM Press, Kozhikode, Kerala, India.
- Balakrishnan, C.V., (1996) Pranayakalam, T.C. Books, Kottayam, Kerala.
- Balakrishnan, C.V., (1999) Mamool, Prabhatam Printing Publishing Limited, Thiruvananthapuram, Kerala.
- Balakrishnan, C.V., (2013) Paral Fish Swimming Course, Matrubhumi M.M. Press, Kozhikode.
- Balakrishnan, C.V., (2014) Vishutha Sumpanam, M.M. Press, Kozhikode, India.
- Gnanasambandhan A.S., (1993) Literary Art, Tirunelveli, South Indian Saiva Siddhanta Book Publishing Corporation Limited, Chennai, India.
- Ilampooranar, (1998) Porulathikaram, Edited by Shanmugampillai, Mullai Nilayam, First Edition, Chennai, India.
- Jayam A., Chandralekha V., (1991) History of Tamil Literature, Janaka Publishing House, Chennai, India.
- Nanjil Nadan, (1981) Gods, Wolves, Goats, Natrinai Publishing House, Chennai, India.
- Nanjil Nadan, (2002) Pirandu, Vijaya Publishing House, Coimbatore, India.
- Nanjil Nadan, (2006) Nanjil Nadan Stories, Tamili Publishing House, Chennai, India.
- Nanjil Nadan, (2008) Soodiya Poo Soodarka, Tamili, Chennai, India.
- Nanjil Nadan, (2010) Khan Sahib, Tamili, Chennai, India.
- Padmanabha Pillai, G., (2015) Sabdatharavali, Malayalam Directory, Kerala, India.
- Parameswaran Nair PK., (1995) Malayalam Literature History, translated by Rama Gopinathan, Third Edition, Sahitya Akademi, Rabindra Bhavan, New Delhi.
- Ramalingam Pillai, (1999) Thirukural, First Edition, Varthamanan Publishing House, Chennai, India.
- Ravikumar K.S., Serukatha Vaakku valiyum, Sahitya Pradacha Sahakarana Sangam, National Book stall, Kottayam, kerala, India.
- Sage Bhavanandi, (1981) Nannul, Edited by A. Manickam, First Edition,

Poompuhar Publishing House, Chennai, India.

Sakthivel, S., (1983) Folk Theology, First Edition- Manivasakar Publishing House, Chennai, India,

Thirukoodasundaram P., (1967) Silappatikaram, Annamalai university, India.

Thirunavukkarasu, K.T., Research Problems and Solutions, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.

Tolkappiyar, (1998) Tolkappiyam, First Edition, Bari Station, Chennai, India.

Varadarajan M., (1972) History of Tamil Literature, Sahitya Akademi, New Delhi, India

Velayutham, (2015) Nangal Nadan Interviews, Vijaya Publishing House, Coimbatore, India.